

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

ROK XXVI.

Sobota, 27 lipca 1935 r.

Nr. 202

Adres Redakcji i Administracji: Sosnowiec
Piłsudskiego 4. Telefony: Red. 64, Adm. 73.

P.K.O. 302.712

Opłata poczt. niszczona
ryczałtem.Prenumerata miesięczna
z odnośnikiem do domu i przesyłką pocztową

2.50

Pośrednictwo Ligi Nar. w sprawie abisyńskiej

Generał turecki naczelnym wodzem wojsk abisyńskich

PARYŻ, 26.7. (PAT). Agencja Havasa donosi: Zdaje się, że Rada Ligi Narodów będzie mogła pośredniczyć z pożytkiem pomiędzy Włochami a Abisynią w wyznaczeniu super-arbitra i w określeniu jego mandatu w porozumieniu z temi państwami. Bezpśrednie porozumienie włosko - abisyńskie stało się prawie niemożliwe wobec tego, że Włochy ograniczają uprawnienia super-arbitra, jedynie do zajęcia w Ual-Ual, podczas gdy Abisynja stoi na stanowisku, że uprawnienia te winny być określone przez Radę Ligi. Akcja radcy mogłaby uruchomić procedurę konylacyjną na podstawie traktatu włosko - abisyńskiego z r. 1928 i stworzyć w ten sposób możliwości rozmów pomiędzy trzema państwami, sygnatariuszami traktatu z roku 1906.

UZBROJENIE ABISYNJI

LONDYN, 26.7. (PAT). Specjalny sprawozdawca „Times” donosi z Addis-Abeba, że armia abisyńska posiada 50 tys. nowoczesnych karabinów i 15 milj. nabojęw. Samolotów jest tylko 11, z czego jedynie 5 przeznaczonych jest do bombardowania, pozostałe zaś oddane będą Czerwonemu Krzyżowi. Armia północna, mająca przed sobą większość armii włoskiej, liczy 160 tys. ludzi, uzbrojonych w karabiny i ołowianymi kulami.

STAMBUL, 26.7. (Tel.wł.). W Ankarze i Stambule znowu obiega uporczywa pogłoska, że wbrew poprzednim zaprzeczeniom, gen. Wahyb pasza, b. dowódca trzeciej armii tureckiej podczas wielkiej wojny, został zaproszony przez negusa i ma objąć

naczelną dowództwo nad armją abisyńską.

Jest rzeczą ciekawą, że właśnie brat Wahyba paszy, gen. Esad pasza (dy misjonowany) ogłosił niedawno dłuższy artykuł o wartości bojowej armii abisyńskiej. Autor twierdził mianowicie, że armia ta posiadała jeszcze przed kilku miesiącami 1500 karabinów maszynowych, 30 dział przeciwczołgowych i liczną artylerię starego typu. Zresztą ostatnimi czasy zbrojenia Abisynji wzrastają z dnia na dzień. Między innymi Abisynja dysponuje licznymi samolotami wyrobu francuskiego, angielskiego i nawet włoskiego. Poza to autor zaznacza, że Abisynja poczyniła, posługując się wskazówkami instruktorów zagranicznych, wielkie zapasy żywności, złożone w różnych częściach kraju. Okoliczność ta ma posiadać poważne znaczenie ze względu na górzystość kraju. Zapasy te przewożono w samocho-

dach ciężarowych. Następnie szkoła wojenna w Addis-Abebie, kierowana przez instruktorów cudzoziemskich, wypuszcza w przyspieszonym tempie młodych oficerów.

Najskuteczniejszą jednak bronią Abisynji w ewentualnej walce z Włochami będzie klimat oraz znane męstwo Abisyńczyka i jego wytrzymałość fizyczna pozwalająca mu przebiegać około 60 kilometrów na dzień tam, gdzie Europejczyk nie potrafi przejść i połowę tej drogi.

NOWE TRANSPORTY WOJSK WŁOSKICH.

NEAPOL, 26.7. (PAT). Parowiec „Bianca Mano” odpłynął do Afryki wschodniej, mając na pokładzie 180 oficerów, 1900 żołnierzy, robotników specjalnych i materiał wojenny.

W Messynie „Bianca Mano” zabierze przeszło 200 oficerów i 3 tys. żołnierzy.

Demonstracje włoskie przeciw Japonii i Anglii

LONDYN, 26.7. Prasa londyńska bardzo wiele miejsca poświęca wczorajszym masowym demonstracjom, jakie odbyły się w stolicy Włoch.

Olbrymnie tłumy demonstrowały nie tylko przeciwko Abisynji i Japonii, ale także przedmiotem protestów i obraźliwych nieraz okrzyków była Wielka Brytania.

W pochodzie niesiono np. plakaty, przedstawiające topór faszystowski, przecinający flagę angielską i japońską. Na innym plakacie widniał cesarz japoński, porwieziony za spódnie.

Podczas przemówień, gdy padaly słowa „Anglia”, „Japonja” czy „Liga Narodów” rozlegały się dzikie wrzaski i gwizdy.

Uczestnicząca w demonstracji w liczbie 15,000 młodzież faszystowska intonowała chóralnie okrzyki: „Precz z Anglią! Precz z Japonią! Precz z Abisynją!” W powszechnym halasie słychać było też pojedyncze okrzyki „Malita”, przypominające włoskie pretensje do tej tak ważnej wyspy angielskiej na Morzu Śródziemnym.

Na murach Rzymu pojawiły się afisze, których treść skierowana jest przeciw Japonii. Jeden z plakatów przedstawia żołnierza angielskiego i japońskiego, niosących na rękach murzynę. Na innym żołnierz szkocki podaje rękę murzynowi.

Nastroj demonstrujących mas była niezwykle podniecona.

Przedstawiciele 65 krajów i narodowości na kongresie III międzynarodówki

RYGA, 26.7. (tel. wł.). Z Moskwy donoszą: Wczoraj o godz. 7.30 wieczorem odbyła się w jasno oświetlonej i bogato udekorowanej sali kolumnowej Pałacu Światów w Moskwie inauguracja 7 kongresu trzeciej międzynarodówki.

W kongresie biorą udział przedstawiciele stronnictwa komunistycznych 65 krajów i narodowości. Na pół godziny przed otwarciem obrad zjawili się, powitani entuzjastycznymi oklaskami, Stalin.

Kongres został otwarty przez najstarszego delegata, przedstawiciela niemieckiej partii komunistycznej, Wilhelma Piecka. Następnie odbyły

się wybory prezydium, złożonego z 42 osób. W skład prezydium weszli: Dymitrow, Lenskij, Marly, iPeck, Thaelmann, Torres i inni. W chwili, gdy przewodniczący wymienił nazwisko Stalina, jako członka prezydium, na sali rozległa się burza oklasków. Stalin zajmując miejsce za stołem prezydjum.

Na wniosek przedstawiciela komunistów hiszpańskich, Torresa, komunistę niemieckiego, Thaelmanna, został obrany jednogłośnie honorowym przewodniczącym 7 kongresu międzynarodówki komunistycznej. Następnie kongres wybrał komisję mandatową i rewizyjną oraz zatwierdził porządek dnia.

Transport amunicji artyleryjskiej zginął w tajemniczych okolicznościach

PARYŻ, 26.7. (PAT). Tajemnicze zniknięcie ładunku broni i amunicji, przeznaczonego do Buenos Aires, wywołało poważne zainteresowanie prasy, która poświęciła tej sprawie dużo miejsca, snując szereg przypuszczeń.

Po wczorajszym posiedzeniu rady ministrów, minister spraw wewnętrznych Paganon, opierając się na przebiegu szczegółowych badań władz policyjnych, udzielił wyjaśnień uspokajających. Stwierdził on przedewszystkiem, że ładunek nie zawierał broni ręcznej, ani karabinów maszynowych,

jak również amunicji dla tej broni, lecz przedewszystkiem amunicję artyleryjską. Poza to zniknięcie tego ładunku nie miało miejsca na terytorjum Francji, ani w żadnym z portów francuskich, lecz ponieważ ładunek ten pozostawał przez dłuższy czas w portach Ameryki Południowej, został on tam prawdopodobnie potajemnie wyładowany i przesłany do jednego z państw wojujących. Minister stwierdził, iż w żadnym razie amunicja załadowana w skrzyniach nie powróciła do Francji.

KUND BACH

kierownik marszu chłopów duńskich do Kopenhagi, który rozpoczął się ma w poniedziałek.

Rumunja nie chce DYKTATURY

BUKARESZT, 26.7. Król Karol w rozmowie z jednym z dziennikarzy zagranicznych oświadczył, że naród rumuński nie chce ani autokracji, ani tyranii i że nigdy nie usiłowałby on narzucić swemu narodowi dyktatury, lub rozwiązać parlament.

Oświadczenie to zostało zamieszczone przez prasę rumuńską i zaopatrzone w odpowiednie komentarze, szczególnie przez dzienniki demokratyczne, które podkreślają jego doniosłość.

„Lupta” pisze, że wywiad ten wobec pogłoszek, iż król zamierza zaprowadzić dyktaturę, ma doniosłe znaczenie.

Przesilenie rządowe W HOLANDJI.

AMSTERDAM, 26.7. (PAT). Desygnowany na premiera prof. Aalberse wyraził zamiar utrzymania obecnego paryletu złota. Rząd Colina posiada nadal do czasu uformowania nowego rządu prawo wydawania zarządzeń, mających na celu obronę waluty. Kola finansowe nie przyjęły jednomyślnie wyboru Aalberse, dają się nawet słyszeć głosy, iż nie zdola on znaleźć poparcia niektórych stronnictw, co konieczne jest dla zapewnienia sobie większości. Złoto w dalszym ciągu odplynęło dziś do Francji i St. Zjednoczonych.

Wydalanie Polaków Z CZECH

MOR. OSTRAWA, 26.7. (PAT). Na mocy decyzji urzędu powiatowego w Bruntalu na Morawach został wydalony z granic Czechosłowacji obywatel polski, invalida Józef Oles, żonaty, ojciec dzieci, przebywający w Czechosłowacji od roku 1918.

BRATYSŁAWA, 26.7. (PAT). Urząd powiatowy w Zylinie wydał obywatela polskiego Ferdynanda Pirokę, po odmówieniu mu wizy pobytowej. Piroko utracił pracę i został odesłany do granicy polskiej.

Reorganizacja ARMII JAPONSKIEJ.

TOKIO, 26.7. (PAT). Ministerstwo wojny przedstawiło ministerstwu finansów do zatwierdzenia projekt budżetu wojskowego na rok przyszły. Według „Asahi” budżet ten wynosić będzie 633 milj. jenów, czyli, że będzie większy o 140 milj. od budżetu obecnego.

Dziennik podkreśla, że charakterystyczną cechą nowego budżetu jest suma 900 milj. jenów na reorganizację armii, która ma być przeprowadzona w ciągu 5-ciu lat.

ZGON

ZYGMUNTA ARCTA.

WARSZAWA, 26.7. (Tel.wł.). Wczoraj zmarł w Warszawie znany i zasłużony księgarz wydawca Zygmunt Arct, odznaczony orderem Polonia Restituta, członek honorowy Związku księgarzy polskich, członek zarządu i rady nadzorczej Towarzystwa księgarzy kolejowych „Ruch”.

S. o. Zygmunt Arct był nie tylko zasłużonym księgarzem, ale i gorącym patriotą, dobrym obywatelem Polski. W okresie walk o niepodległość współdziałał z akcją niepodległościową. Wiele również dobrego zdołał dla rozwoju bibliotek społecznych, rozdając tysiące tomów książek bibliotekom polskim, zarówno w kraju jak i zagranicą.

Represje wobec katolików W NIEMCZECH.

BERLIN, 26.7. (PAT). Saski minister spraw wewnętrznych wydał rozporządzenie, zakazujące wyznaniowym Związkom młodzieży i Związkom zawodowym zwartego i publicznego występowania poza kościołem. Zakazane zostały przedewszystkiem wszelkiego rodzaju ćwiczenia sportowe, wspólne wycieczki oraz noszenie własnych chorągwi.

Próbnny lot

WILLY POSTA

ALBARQUERQUE (stan Nowy Meksyk), 26.7. (PAT). Przybył tu Willy Post, który wyleciał wczoraj z Los Angeles w towarzystwie żony i znajomego. Post oświadczył, iż za kilka dni wraca do Los Angeles. Jak przypuszczają, jest to próbnny lot przed jego przelotem Alaską — Subarja.

Z CAŁEJ POLSKI

NADUŻYCIA W WARSZAWSKIEJ ELEKTROWNI

Dochodzenie prowadzone w sprawie nadużyć poprzedniego zarządu elektrowni warszawskiej, zakończyło się bardzo sensacyjnie: we czwartek delegowany sąsiadnie do prowadzenia tej sprawy wiceprok. Wrzeszcz, rozesłał listy gończe za b. nac. dyrektorem elektrowni p. Kobylńskim.

Dyrektor Kobylński w wyniku zebranego materiału, postawiony został w stan oskarżenia z art. 197, 262 oraz 269 k. k., a mianowicie za fałszowanie dokumentów, przyswajanie pieniędzy i działania na szkodę firmy. Dochodzenie stwierdziło, że dyr. Kobylński sfałszował mnóstwo kwitów, m. in. wypłacając pieniądze na propagandę prasową, dyr. Kobylński dopisywał większe sumy, niż w istocie wypłacał.

I tak, gdy wypłacał np. 20.000 zł, zapisywał 200.000, dopisując na pokwitowaniach cyfry, przywłaszczając sobie resztę pieniędzy.

Po ustaleniu tych okoliczności i zebraniu całego materiału obciążającego, prok. Wrzeszcz postawił wniosek o zaarrestowanie nie dyr. Kobylńskiego, lecz wobec utyczki oskarżonego z krajem, rozesłano za nim listy gończe.

Wobec ustalenia, że dyr. Kobylński znajduje się obecnie we Francji, min. sprawiedliwości podjęło już kroki, aby władze francuskie aresztowały ściganego i wydały go w ręce władz polskich.

SKARB W TRUMNIE ŻEBRAKA

Przed paru dniami zmarł z wycieńczenia i głodu we wsi Połuknia, gminy Jadzwińskiej (Wilgośczyzna) 69-letni żebrak Jan Danko. Przed 15 laty, D. mając 54 lata, sprzedał swe gospodarstwo i opuścił wieś. Dziesięć lat bawił we Włocławku i trudnił się żebraniem. Następnie wyjechał do Warszawy, gdzie uprawiał to samo, lecz go wysiedlono.

Odtąd zaczął włóczyć się od miasteczka do miasteczka, utrzymując się z żebrania. Ponieważ był chciwy, więc otrzymane produkty sprzedawał, karmiąc się w litościwych gospodyń.

Od roku bawił w rodzinnej wiosce, mieszkając u zamejnej swej siostry. Wycieńczony głodem i włoścem, zapadł przed paru dniami na zdrowiu i 23 bm. zakończył życie.

Przed śmiercią zdołał jeszcze kupić trumnę, w której ukrył między deskami 2600 rubli carskich, nie przedstawiających żadnej wartości, 3000 zł. i 30 dolarów.

Pieniądze te przypadkowo znalazła siostra. Kiedy bowiem wnoszono trumnę ze stychu, upadła, dno się rozbiło i poprzez złamane deski zauważono pieniądze.

Jak się okazało Danko padł ofiarą oszustwa. Kiedy bowiem sprzedawał

swoją zagrodę, nabywca przekonał go, że papierowe banknoty rosyjskie zwłaszcza 500 i 100 rublowe mają równą wartość z złotem i dolarami i że banki będą nieba-

wem wymieniali te pieniądze. Obecnie siostra zmarłego Danki zamierza wystąpić na drogę sądową przeciwko nieuczciwemu sąsiadowi.

ś. † p.

Z JANECKICH

Władysława Bilińska

zmarła dnia 25 lipca 1935 r. śmiercią tragiczną przeżywszy lat 61.

Pogrzeb odbędzie się dnia 27 lipca 1935 r. w Żabkowicach o godzinie 11-tej.

4110

Córka, Zięć i Wnuczek.

Gdańszczanie mają tupet...

Nota p. Greisera do min. Pappego

Prasa gdańska ogłosiła tekst noty, jaką wręczył prezydent Senatowi p. Greiser min. Pappeemu przed jego wyjazdem do Warszawy. W nocie tej p. Greiser oświadcza, że polskie rozporządzenie celne, stanowi niezwykłe doniosłe złamanie stanu prawnego istniejącego między wolnym miastem a Rzeczpospolitą Polską.

„Z tego powodu oświadcza dalej p. Greiser wydałem dyrekcję cel w Wolnem Mieście Gdańsku polecenie niewykonywania tego zalecenia”

a zgłaszając przeciw niemu protest i oczekując, że „natychmiast zostanie cofnięte” dodaje:

„Ponadto senat zastępcę sobie przedsięwzięcie zarządzeń, które uważać będzie za potrzebne dla ochrony interesów miasta. Zastrzegam sobie przedewszystkiem prawo żądania odszkodowania za wszystkie straty, jakie mogłyby powstać dla W. Miasta w wyniku tego rozporządzenia”.

W komentarzu zaś, jaki do tej noty wydał Senat, czytamy:

„Jeżeli w Gdańsku mają być cło nie tylko to towary, które są wyłączne dla Gdańska przeznaczone, to stałoby się niezrozumiałem, dlaczego te towary miałyby być cłone w myśl polskiego ustawodawstwa i

polskiej taryfy celnej, dlaczego odprawa celna miałaby być kontrolowana przez polskich inspektorów celnych, dlaczego Polska miałaby mieć udział w dochodach celnych (!?) za te towary itd.”

Stanowisko rządu polskiego, jak się dowiadujemy, nie uległo żadnej zmianie i takie też instrukcje otrzymał min. Pappee, który powrócił już do Gdańska. Dalsze zarządzania polski będą zależały od tego, jak się dalej zachowa Gdańsk. Narazie, jak wiadomo, statki przeznaczone do Gdańska, odpływają same do Gdyni i tam się wyładowują, aby nie mieć kłopotów ze swymi mocodawcami.

Jak donoszą z Gdańska, w kołach politycznych wolnego miasta nastąpiła zmiana nastrojów w kwestji zarządu dewizowego z Polską. Mimo wojowniczych oświadczeń i zarządzeń prezydenta Greisera utrzymuje się przekonanie, iż Gdańsk porzuci nieprzejednane stanowisko wobec sta nowczej postawy Polski, opartej na słuszności i postanowieniach traktatowych.

Zależność gospodarza Gdańska od Polski jest bowiem tak wielka, iż trzeźwo myślące koła gdańskie wykluczają możliwość sukcesu wolnego miasta w zatargu z Polską.

Nota rządu polskiego

GDANSK, 26.7. Komisarz generalny R.P. min. Pappee wrócił z Warszawy do Gdańska i wystosował do Senatu notę, w której stwierdza, że rząd polski w zupełności popiera jego stanowisko i że rozporządzenie ministra

skarba nie będzie myofane.

Równocześnie komisarz generalny w imieniu rządu polskiego wezwał Senat do wykonania wspomnianego rozporządzenia.

Echa strzałów

W SENACIE ARGENTYNSKIM

LONDYN, 26.7. (tel. wł.). Z Buenos Aires donoszą: Minister finansów, Pi-nedo, który ustąpił spowodu wyzwania go na pojedynek przez jednego z parlamentarzystów, porócił na swe poprzednie stanowisko.

Morderca senatora Borda, Behere, przyznał się do swego czynu, lecz stwierdził, że bronił jego rypaliła przez nieostrożność i że miał zamiar bronić senatora przed zamachem.

Król oszustów

PRZED SĄDEM

ŁÓDŹ, 26.7. (Tel. wł.). Wydział odwoławczy Sądu okręgowego rozpatrywał wczoraj sprawę Włodzimierza Kopydłowskiego, genialnego oszusta, który swemi pomysłami oszukał nasmi wlaśiwł się na terenie Polski.

W maju roku ubiegłego Kopydłowski skazany został za podsyżwanie się pod nazwiska adwokatów, lekarzy i przemysłowców i dokonanie w ten sposób szeregu oszustw na trzy lata więzienia, a po odbyciu kary na zamknięcie na nieograniczony czas w zakładzie dla niepoprawnych przestępców w Koronowie.

Na wczorajszej rozprawie przypomniano niektóre sławniejsze występy Kopydłowskiego.

Karję przestępczą rozpoczął on już w 1919 r. w wojsku, kiedy to skradł 15 milionów marek, a następnie zdezerutował. Za przestępstwa te skazany został na 7 lat więzienia.

W 1927 r. pojawił się w Łodzi i tu przy ul. Piotrkowskiej założył biuro parcelacji Puszczy Białowieskiej. Na tej oszukańczej imprezie Kopydłowski zarobił 2 miliony złotych. Okradziony został jednak przez swego kasjera, który zabrał półtora miliona złotych i zbiegł.

Kopydłowski grasuje następnie w szeregu innych miast Polski, zjawia się także w Warszawie, gdzie za oszustwa skazany został na trzy i pół roku więzienia.

W 1934 roku wraca znów do Łodzi. Jednym z głośniejszych kawałów z dziejów Kopydłowskiego było okradzenie mieszkańca przemysłowca Bendera Zelvera. Dowiedział on się, że przemysłowiec jako podejrzany o komunizm został aresztowany. Kopydłowski rzybył do pustego mieszkania przemysłowca i przedstawiając się jako uwiadomcę policji, przy pomocy dozorczy przewiózł co cenniejsze rzeczy, nawet kosztowniejsze meble, przed wydział śledczy. Tu dozorcę zwolnił, a skradzione w ten sposób przedmioty sprzedał.

Wczoraj Sąd okręgowy zatwierdził wyrok pierwszej instancji i Kopydłowski, po odsiedzeniu trzech lat pomędruje do zakładu w Koronowie.

ANTONI HRAM.

ZEMSTA COWBOY'A

(współczesna powieść sensacyjna)

Druga część powieści p.t. Sobowrót doktora Bauma (76)

Jednakże nigdy dotąd nie potrafił jej tego okazać i dopiero dziś poraz pierwszy zrobił tę ciępką, choć półzartem wypowiedzianą uwagę, lecz pożatował tego wkrótce. Zrozumiał bowiem, jak łatwo w oddanej sobie i szczerzej dziewczynie mógł wzbudzić nieznaną jej dotąd uczucie nieufności.

Nie więc dziwnego, że i teraz starał się całą siłą woli odeprzeć tego rodzaju niedorzeczne myśli, wprowadzając zgubny rozdział pomiędzy oddane sobie na zawsze serca.

— To wszystko tylko dowodzi, jak bardzo kocham moją uroczą Anitę... — pomyślał, usprawiedliwiając przed samym sobą ostatnie, krzywdzące narzeczoną, podejrzenia. Nie przeznaczał jednak, że ten drażliwy temat, który przed chwilą zaledwie był powodem jego ponurych myśli, niebawem wypłynie napowrót i w gorące, rozmiłowane serce rzuci ziarno goryczy.

Bowiem nie zdążył przesunąć się bliżej do pochyłonej nad świeżym dziennikiem, Anity, dziewczyna krzyknęła niespodziewanie:

— Sief... popatrz, to on!...

Ronicki przywarł wzrokiem do pierwszej stro-

ny gazety, gdzie widniało dużych rozmiarów tabellaryczne ogłoszenie:

— „Cyryk Wictoria już przybył do Chicago i rozbił swe olbrzymie namioty w North Shore Parku”...

Opuścił kilka wierszy i spojrzenie zatrzymał na dużych, krzyczących niebywałą sensacją, literach:

„...Na arenie naszego cyrku wystąpi oryginalny Indianin, ostatni potomek królewskiego rodu Pawnisów, „Krwawy Sep”, który”...

Ronicki znów urwał w pół wiersza i z jakimś trwożnym zaciekawieniem spojrzał Anicie w oczy. Nie rozumiejąc nie z przeczytanego w urywku ogłoszenia, chciał się dowiedzieć, kto lub co było powodem owego okrzyku dziewczyny.

— To on, Stef... to ów Jack cowboy, którego wspominaliśmy przed minutą — wyjaśniła i, co dziwniejsze, ukryła twarz w białych, wypieszczonych dłoniach.

A tymczasem Jack, ów „Krwawy Sep”, potomek królewskiego rodu dzielnych Pawnisów, leżał na ziemi pod olbrzymim cyrkowym wozem, który dawał mu trochę cienia, przed rażącymi promieniami południowego słońca. Leżał jak kłoda drzewa, nieruchomo, pozośnie apatyczny i bierny na wszystko, co działo się dokoła. Zdawał się nie słyszeć gwaru, płynącego nieprzerwaną falą od biegnącej opodal placu ulicy, ani nie widział gorącego pośpiechu cyrkowych robotników, kończących ostatnie prace przy wnoszeniu głównego namiotu.

Cały ten świat, jaki otaczał go od kilku mie-

sięcy, wciąż był mu obcym, niepojętym, a zarazem znienawidzonym. Czuł się jak dziki zwierzę, włóczony brutalną przemocą pomiędzy stalowe pręty klatki, skazany na straszne, fizyczne i moralne, katowce.

Tylko, że Jack dobrowolnie porzucił bajne, swobodne życie w szerokim stepie i szyję wsunął w obrozę nowego życia. Tak chciał, tak nakazywała mu niepokonana żądza zemsty na bladej, przeklętej miss z dalekiego wschodu...

Bowiem ostatnie wypadki w stepie przekonały go nazbyt łatwo o wszyściem i rozjaśniły ponurą zagadkę. Trupy Ariki i Rossa Shunklina świadczyły wynownie o zbrodni, jakiej Anita, w jego mniemaniu, dopuściła się wraz z swym towarzyszem, którego niestety, zemsta Jacka osiągnąć już nie zdołała. Jack mianowicie wyrozumował, że Anita, będąc w zmoście z Ludwikiem Blumem, owej pamiętnej nocy wykradła podstępnie jego klejnoty i zbiegła w step, aby podzieliwszy się skarbem z swym towarzyszem, wrócić do miasta i wieść beztroskie życie, opływając w dostatku.

Jednakże wierna Jackowi aż do śmierci Ariki musiała przeniknąć te plany i wespół z Rossem przyczaiła się w stepie, aby odebrać podstępnie skradzione klejnoty. Jack tylko nie mógł zrozumieć, dlaczego ten przebiegły, stary i doświadczony wyga, Ross Shunklin, — człowiek o nieprzeciętnej sile, mógł ulec w ręcznej walce słabemu gentlemanowi?... Kłód! to jednakże na rachunek nieznanych, nadprzyrodzonych sił, jakimi, w mniemaniu współziskich synów stepu, rozporządzają ludzie z nadd. „Wielkiej Wody”.

PRZED NIEUNIKNIĄ WJĄ

Właściwie, miałyby Europa tyle ważnych i pilnych kłopotów własnych, że same one wystarczą, aby zamęcić politykom epokę letnich wywiezów. Tymczasem przesłoniła sobą wszystko inne kwestia abisyńska, która nie schodzi z szpalt całej prasy europejskiej, nie przestaje stanowić tematu codziennych narad i konferencji w Londynie, Paryżu i Rzymie. W ciągu trzech pierwszych dni tego tygodnia rząd angielski odbył specjalnie w tej sprawie dwa posiedzenia, co się nie często zdarza. Wszystko zaś trwać będzie aż do września...

Czy jest możliwe polubowne załatwienie zatargu? W atmosferze obecnej nikt już w to nie wierzy. Wydaje się bowiem rzeczą wręcz nieprawdopodobną, aby na żądanie włoskie, choćby terytorjalnie ograniczone tylko do uzyskania „korytarza” między Erytreą a Somali, mogła się zgodzić Abisynja, gdzie przecież pamiętają zwycięstwo nad Włochami pod Aduą sprzed 50 lat i gdzie cesarz ryzykowałby własnym tronem, idąc na kompromis w stosunku do Włoch; raczej, jak dała to do zrozumienia ostatnio mowa cesarza, przyjąłaby Abisynja protektorat inny (np. Ligi Narodów), ale to znów nie wystarczyłoby Włochom.

Te zaś, im bardziej się angażują w abisyńską historię, tem mniej mają możliwy i jakkolwiek odwrót. Czy zresztą jednym z walnych argumentów za podjęciem tej sprawy, nie były kłopoty wewnętrzne i chęć odwrócenia od nich uwagi ogółu? Tak czy inaczej — prestige Włoch, a przede wszystkim Musoliniego, jest tak mocno postawione na kartę, że o „zażegnaniu” konfliktu przez modyfikację żądań włoskich zupełnie mowy być nie może.

Do czego więc zmierza Anglia swoimi upartymi wysiłkami o zapobieżenie wojnie i w imię czego działa?

Sprzeczność interesów spowodowana Abisynją stanowi klucz do angielskiego Sudanu? Jeżeli 40 lat temu Anglia godziła się całą Abisynję oddać w sferę interesów włoskich, to obecnie zabezpieczając ją przed całkowitem pochłonięciem przez Włochy zupełnie wystarczyłoby salwo wala swoje interesy. Podrażnienie wśród ludów afrykańskich i mogące stąd wynikać kłopoty? Umie sobie imperjum brytyjskie dawać radę i zresztą, awersja tych ludów do Włochów może wyjść tylko na korzyść Anglikom. A zatem — powodów szukać trzeba tylko w Europie: w dążeniu do utrzymania prestiżu Ligi Narodów, do nieosłabiania równowagi europejskiej przez osłabienie Włoch, a przede wszystkim — we względach na jesienną kampanję wyborczą do parlamentu angielskiego. Przed jesienią zaś nie mogą i Włochy

przedsięwziąć niczego ze względu na niepodobieństwo rozpoczynania kampanji, zanim nie minie w Abisynji pora deszczowa. Wszystko przemawia za tem, że obecny stan podrażnienia będzie się przeciągał. Zbierze się obecnie Rada Ligi Narodów — ale już teraz nieobecnym, że tylko po to, by znalazły jakąś możliwą formułkę (może nią będzie zgoda kółek na wzmocnienie postępowania konylacyjnego), odroczyć sprawę na miesiąc.

Ale ta pozytywna wojna dyplomatyczna, jaka się toczy obecnie, nie przejdzie bez ołtar. Główne straty polegają na coraz większym gromadzeniu się zadrżnień między Włochami a Anglią, co jeszcze bardziej osłabia i tak już rozklejający się, wspólny front wielkich państw zachodu w najważniejszych sprawach europejskich.

M. Grz.

DZIELNICA RZĄDOWA W ADDIS ABEBA.

Naprzeciw gmachu parlamentu w stolicy Abisynji stoi stary pałac cesarski i mauzoleum cesarza Menelika.

Żydzi będą emigrować do Ekwadoru

Pisma angielskie donoszą, że rząd republiki Ekwadoru odstąpił pół miliona hektarów ziemi pod kolonizację żydowską. Formę prawną tej oferty stanowi umowa, podpisana przez prezydenta i ratyfikowana przez parlament między rządem republiki Ekwadoru a „Komisją dla badania rolnictwa, przemysłu i emigracji w republiki Ekwador”. Pod nazwą tego komitetu ukrywa się oddział „Ligi dla terytorialnej kolonizacji żydowskiej” z siedzibą w Paryżu.

Obszar przeznaczony na kolonizację oddany będzie do użytku komisji zupełnie bezpłatnie na okres 5 albo 5 lat. Jeżeli po upływie tego terminu kolonizacja nie będzie przeprowadzona, umowa automatycznie wygasa.

Na odstąpieniu terenie może znaleźć pomieszczenie około 50.000 rodzin, poatem rząd republiki godzi się przyjąć pewną liczbę mykmalifikowanych robotników przemysłowych i rzemieślników.

Obecnie obraduje w Londynie Liga kolonizacji żydowskiej, która rozważa szczegóły i warunki, na jakich oferta Ekwadoru mogłaby być przyjęta. Warunki te streszczają się w trzech głównych sensach, mówiących o tem, że 1) nowe kolonie mają być tworzone o ile możliwości na zasadach spółdzielczych, 2) obszar kolonizowany otwarty będzie nie tylko dla żydów, lecz dla wszystkich narodów uciśnionych, 3) kolonizacja musi być przeprowadzona bez krzywdy ludności miejscowej i przy jej współpracy.

Kolonizacja ekwadorska nie będzie współzależna z ruchem sjonistycznym do Palestyny. Palestyna zresztą i tak nie może pomieścić całej emigracji żydowskiej.

Natomiast po opracowaniu szczegółów planów kolonizacyjnych będą one przedłożone komisji uchodźców w Lonie Ligi Narodów: Komitetowi Narodowemu.

Komunistyczne wojsko... Działalność wywrotowa na Kresach

Z Chelma donoszą:

W roku 1935 otrzymały chelmskie władze bezpieczeństwa publicznego rewelacyjne informacje o niebezpiecznych zamiarach, Komunistycznej Partii Zachodniej Ukrainy, zmierzających do akcji dywersyjnej na terenie armii polskiej. Stwierdzono mianowicie, że KPZU, przystępuje do organizowania specjalnych przybudówek o charakterze wojskowym z zamiarem użycia ich częściowo do akcji rozkładowej w wojsku, a częściowo do dywersyjnej na wypadek ewentualnej wojny.

KOMUNISTYCZNE „ODDZIAŁY REZERWY”

Tworzono więc t. zw. „oddziały rezerwy”. Zadaniem tych oddziałów było przygotowanie członków na wypadek rewolucji i wojny. „Oddziały” miały wyszkolić się na przyszłe kadry czerwonej armii w Polsce. W razie wojny członkowie oddziałów mieli maso przechodzić na stronę armii sowieckiej lub na tyłach walczących wojsk polskich tworzyć powstańcze oddziały dywersyjne. W okresie trwającego pokoju przewidziana była akcja terrorystyczna — sabotażowa „oddziałów rezerwy” i w tym celu miały one być zaopatrzone w broń. Do oddziałów rezerwy ściągano przede wszystkim mężczyzn po odbytych służbach wojskowych.

„KOMÓRKI POBOROWE”

Do „komórek poborowych” werybowano młodzież przedpoborową, szkoląc ją na agitatorów przeciwwojskowych i przeciwwojennych. Zadaniem przeskolenych komórek było szerzenie dezorganizacji w szeregach armii w czasie odbywania przez nich służby wojskowej. W razie powołania do wojska mieli komuniści rozpocząć

w niem akcję wywrotową, tworząc specjalne komórki wywrotowe i starać się opanować przy ich pomocy poszczególne oddziały. Na wypadek wojny opanowane oddziały miały przechodzić do nieprzyjaciela, a w razie komunistycznej rewolucji wewnętrznej przez odmowę posłuszeństwa przeloznym miały uniemożliwić użycie wojska przeciw komunistom.

ANTIWOJENNE KOMITETY KOBIET

Antywojenne komitety kobiet otrzymały zadanie agitować przeciw wojnie wśród ojców, mężów i braci, werbować ich dla komunizmu, przygotować apteczki na wypadek rewolucji lub działań powstańczych KPZU, i okazywać czynną pomoc walczącym oddziałom komunistycznym.

KTO PODKOPUJE ARMJĘ POLSKĄ?

Cała ta akcja została zakrojona na teren całego powiatu wyłącznie przez młodzież żydowską. Podkomisarz PP. Józef Hejwowski stwierdził, że na terenie powiatu akcja jest w toku organizacji. Stwierdzono istnienie komórek poborowej i antywojennej komitetu kobiet. Komórki poborową tworzyli: Szuł Berman (sekretarz komórek), Moszko Rożankier, Moszko Goren, Luzer Rosenblum, Moszko Elbaum, Dawid Brojtmann, Chaskiel Wruski, Moszko Szalman, Jankiel Mandelbaum. Stwierdzono również kontaktowanie się z nimi innych osób, podejrzanych o komunistyczną działalność, m. in. Jankis Szustera, słusza, który ukrywał u siebie ściąganych komunistów. Chęć Krukównę i innych.

ŚCIEŻKA NA MŁODZIEŻ POLSKĄ

Komórka działała i rozrastała się. Odbywały się zebrania, poczęły, polasy,

wać się wywiezane transparenty komunistyczne, między innymi wywieziono ich kilka w dniu 23 maja 1933 r. przed lokalem komisji poborowej. Do komórki wciągnięto również 19-letniego Dawida Angera z Warszawy, który tak się wkrótce wydoskonalil w komunistycznej działalności, że oddano mu stanowisko łącznika między komunistyczną młodzieżą żydowską a polską, którą miał zwerbować do KPZU. Czy im się to udało, niewiadomo, doświadczył się takimi sukcesami.

LIKWIDACJA I PROCESY

Władze bezpieczeństwa przystąpiły do likwidacji całej organizacji. Nastąpiły liczne aresztowania, a potem rozprawy. Na ławie oskarżonych zasiadło kilku żydów, skazanych na surowe kary. W dniu 25 bm. odbył się przed S. O. w Lublinie proces Dawida Angera, którego wyłączono z ogólnego procesu. Przysłał się on do zarzucenia mu zbrodni stanu i został skazany z art. 97 łącznie z art. 93 KK. na 5 lat więzienia i 5 lat utraty praw.

Z DNIA

PRZEWIDYWANIA ŻYDOWSKIE

B. Chilinowicz, w artykule „A co dalej?” („Moment” Nr. 160) zastanawia się nad dalszym rozwojem wypadków w Polsce po wprowadzeniu nowej Konstytucji i nowej ordynacji wyborczej. To prawodawstwo zapoczątkowało całkowicie nowy ustrój państwa. Póki żył Piłsudski, jego autorzytet mógł przeciwstawić się niechęci wielu kół do tych zmian. Ale kto jest w stanie zastąpić zmarłego? Te myśli wysunął przecież w swojej mowie sam premier. Ten ostatni rzadko przemawia nie jest dobrym mówcą, ale

— jeżeli już mówi, nie rzuca słów na wiatr, waży on i mierzy każde słowo. Jego mowy mają zawsze głęboki sens, który należy badać. Nie lubi on precyzować. Mówi częstokroć abstrakcyjnie, romantycznie i nawet w jego najprostszych zdaniach widać konspiracyjność: ma zwyczaj raczej napomykać, niż jasno, głośno dopowiadać.

Ostatnia mowa premiera do członków Klubu BB należy właśnie do tego ostatniego rodzaju jego mów. Należy ją przeto wyjaśnić. Premier dał odpowiedź na pytanie, które nasuwało się wielu, lecz nikt głośno na nie nie był skłonny opowiedzieć, mianowicie: kto będzie następcą zmarłego marszałka? Odpowiedział wyraźnie, że nikt ze współpracowników nie nadaje się na takiego następcę, że będzie tym następcą — prawo. Konstytucja, dokoła której winni zjednoczyć się wszyscy członkowie obozu rządzącego. Premier wskazał na swój zamiar dokonania „czystki” w łonie sanacji, ale

— na jakich zasadach, tego wyraźnie nie powiedział. Lecz w kołach sejmowych już widać, że zamiast BB powstanie szeroko rozszereżona organizacja pod nazwą „Związek Pracy Społecznej”, do którego będą mogły należeć różne grupy i klasy.

Zadanie zorganizowania tego Związku zostało poruczone generalnemu sekretarzowi BB, posłowi Osieńskiemu.

„Ma być ten Związek zorganizowany częściowo na sposób Rady faszystów w Italji”.

O partjach opozycyjnych premier nie wspominał ani słowem.

— ale według naszych informacji nie będą one zlikwidowane oficjalnie, natomiast cała sprawa partji i organizacji będzie tak prawnie przebudowana przez przyszły Sejm, że partje przeciwrządowe nie będą mogły legalnie istnieć, jakkolwiek oficjalnego nakazu nie będzie.

Jak z powyższego wynika, twierdzi autor, premier dał częściowo odpowiedź na postawione wyżej pytanie:

— Trochę odkrył on karty co do tego, co zamierza czynić przywrócić sanacji, jak zamierza ona unocnić się po śmierci marsz. Piłsudskiego, a jednocześnie napomknął o najbliższych planach rządu w sprawie „nowego ustroju w państwie”.

Alie były to raczej napomknięcia, niż wyraźny program:

— Głównie chodzi o to, jak powiedziano, aby nadziedzić, kiedy nowa Konstytucja będzie całkowicie realizowana i gdy przyszedłby nowi Prezydent z niesiechanymi pełnomocnictwami, które mu dała ta Konstytucja.

Wybory do Sejmu bez głosowania w Zagłębiu Dąbrowskiem?

Minister spraw wewnętrznych powołał onegdaj komisarzy wyborczych w poszczególnych okręgach.

W okręgu nr. 27, obejmującym powiat Będziński i Sosnowiec, okręgowym komisarzem wyborczym został mianowany p. Edmund Salak notariusz z Będzina, a w okręgu nr. 26, obejmującym powiat Zawierciański i Olkuski, — p. J. Szczodrowski, prezydent Zawiercia.

CZŁONKOWIE OKRĘGOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ

Wydział wojewódzki w Kielcach mianował następujących członków okręgowej komisji wyborczej nr. 27: Hugona Almstaedta, wiceprezidenta Sosnowca, Romana Rogójskiego, dyrektora K. K. O. w Będzinie, adw. Adama Pawelka, i Tomasza Tobę, urzędnika z Sosnowca.

Na zastępców powołano pp.: inż. Czaplickiego, członka Wydziału powiatowego w Będzinie, Ludwika Berbeckiego z Dąbrowy, Tadeusza Stawńskiego z Dąbrowy i Romana Lachura, wójta gm. Zagórze.

CZŁONKOWIE ZGROMADZENIA OKRĘGOWEGO Z RAMIENIA RADY POWIATOWEJ.

W dniu wczorajszym na zebraniu Rady powiatowej w Będzinie wybrano następujących członków wyborczego zgromadzenia okręgowego: St. Wallo, inż. M. Czaplicki, Jan Wyleżek, Wł. Sierka, Tad. Pless, Tad. Dobrowski i p. Surmin.

Dr. Rajs rzekł się proponowanej mu godności.

RADA MIEJSKA W DĄBROWIE WYBRAŁA DELEGATÓW DO OKR. ZGROMADZENIA WYBORCZEGO.

Wczoraj na tajnym posiedzeniu Rady miejskiej w Dąbrowie dokonano wyboru delegatów do okręgowego zgromadzenia wyborczego.

Na wstępie PPS. i niezależny Klub mieszczański zgłosili deklaracje, iż nie biorą udziału w wyborach, poczem członkowie tych klubów oraz radni komunisti opuścili salę obrad.

W rezultacie na sali pozostali radni klubu BB. i jeden radny żyd.

Wybrani zostali jako delegaci pp.: T. Trzemeski, J. Szary, J. Berbecki, A. Zięba, T. Stawiński, S. Włodarczyk, A. Kawalek, A. Malcewski, S. Katarzyński i J. Bem.

ZARZĄDZENIA DLA KOMISYJ OBWODOWYCH

Generalny komisarz wyborczy, sędzia Giżycki przygotowuje szereg zarządzeń dla komisji obwodowych w związku z bliskim terminem rozpoczęcia ich prac. Na terenie całego państwa czynnych będzie 18.000 komisji obwodowych. Szczegółowa instrukcja generalnego komisarza określi, jak mają być wyłożone do przeglądu spisy wyborców i jak należy załatwiać reklamacje wyborców.

W dniu głosowania do ciał ustawodawczych zachowane będą daleko idące środki ostrożności, celem zapewnienia spokojnego przebiegu wyborów. Władze bezpieczeństwa w myśl przepisów nowej ordynacji wyborczej, wydają przypomnienia do ludności o zakazie wygłaszania przemówień, rozdawania ulotek, lub innego sposobu agitowania, tak zewnątrz, jak i wewnątrz lokalu wyborczego w promieniu 100 m. Również zakazano będzie wchodzić do lokalu wyborczego osobom nie biorącym udziału w głosowaniu, lub w czynnościach wyborczych. W dniu wyborów do Sejmu ograniczony będzie wyszynk alkoholu. Dla utrzymania porządku podczas wyborów, do dyspozycji przewodniczących obwodowych komisji, przysłała władza administracji ogólnej funkcjonariuszy policji.

GŁOSOWANIA W ZAGŁĘBIU NIE BĘDZIE

Jeżeli chodzi o nasz okręg wyborczy, to podług wersji, pochodzących z miarodajnego źródła, kwestja kanidatów na posłów w naszym okręgu została już definitywnie załatwio-

na. Wysuwane pierwotnie kandydatury uległy zmianie i, jak utrzymują, prezydent Kaczkowski i dyr. Mazur nie będą kandydować. W wyniku tego pozostaną tylko kandydatury dr. Madeyskiego i wicedyrektora Cholewickiego. Ponieważ inne ugrupowania udziału w wyborach nie biorą i innych kandydatów na posłów nie będzie, stosownie do nowej ordynacji wyborczej, odpada potrzeba głosowania i wyborcy nie będą się fatygowali do urn wyborczych. Naturalnie może być i inaczej, w razie jakiegś nieprzewidzianego niespodzianki.

W ZAWIERCIU

Członkami okręgowej komisji wyborczej nr. 26 mianowani zostali pp.: Władysław Góralczyk, wiceprezydent Zawiercia, Jan Stachnik, notariusz w Pilicy, Mieczysław Majewski, burmistrz miasta Olkusza; zastępcami pp.: Gettel Jan, biuralista z Zawiercia, Gębka Władysław, majster fabryczny w Zawierciu, dr. Gorczyca

Wincenty, lekarz Ubezpieczalni w Olkuszu, Petrykowski Kazimierz, sekretarz Wydziału powiatowego w Olkuszu.

Komisarzem wyborczym jak podajemy wyżej, został mianowany prezydent Zawiercia p. Szczodrowski.

Posiedzenie Rady miejskiej w Zawierciu, na którym dokonany zostanie wybór delegatów do okr. zgromadzenia wyborczego odbędzie się dn. 2 sierpnia.

Magistrat Zawiercia ukończył już rejestrację wyborców do Senatu, których zgłosiło się 260. Obecnie rejestrację do głosowania do Senatu przeprowadza do dn. 28 bm. starostwo.

Okręg wyborczy, obejmujący powiaty Zawierciański i Olkuski, został podzielony na 115 obwodów, przyczem w powiecie Olkuskim jest 59 obwodów, w Zawierciańskim zaś 56.

Wczoraj przewodniczącym komisji okręgowej sędzia Michalski podpisał nominacje przewodniczących komisji obwodowych i ich zastępców.

KRONIKA ZAGŁĘBIA

KALENDARZYK

27 Sobota	Dziś Anieli	
	Jutro Innocentego	
	Wschód słońca 4 m. 4.	
	Zachód „ 19 m. 36.	

Prośby o ponowny przegląd WOJSKOWY

Celem uniknięcia wieloletniego opóźnienia w spełnianiu służby wojskowej, Ministerstwo spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministerstwem spraw wojskowych, w okólniku do wojewodów wyjaśnia, że prośby o ponowny przegląd osób, które już otrzymały karty powołania powinny być odesyłane do formacji wojskowych wymienionych w kartach powołania. Ta kategoria potencjalnych powołanych w formacjach, do których została wcielona. Wyjątek zachodzi co do osób o wyrażonym kalekcie. W tych wypadkach ponowny przegląd powinien być przeprowadzony przez komisję poborową, również w razie otrzymania karty powołania.

× **NOWY WIKARY W DĄBROWIE.** Na miejsce ks. Prawdy, przeniesionego niedawno do innej parafii, kurja biskupia mianowała wikariuszem — prefektem parafii w Dąbrowie ks. Franciszka Porczyńskiego z Myśkowa.

× **6 WAKANSÓW SĄDZIOWSKICH.** Ministerstwo sprawiedliwości ogłosiło konkurs na obsadzenie 6 wakujących stanowisk sędziowskich. M. in. wakuje stanowisko sędziego Sądu okręgowego w Warszawie.

× **POSADY DO OBJECIA!** W służbie na PKP. wakuje pewna ilość posad dla inżynierów: mechaników i drogowych. Kandydaci rekrutujący na przyjęcie do służby na PKP. mogą zasiągnąć bliższych informacji w biurze personalnym Dyrekcji Okr. kolei państw. w Katowicach u kierownika działu obsad (pokój nr. 206) w godz. od 12 do 15.

× **ODWOŁANIE KURSU.** Kurs wódzów zuchowych, organizowany przez chorągiew harcerek Zagłębia Dąbrowskiego w Brennej, został odwołany.

× **ZEBRANIE ZW. PODOFICERÓW REZ. W CZELADZI.** Dnia 28 bm. w lokalu „Kuźnicy” przy ulicy Staszica 29 w Czeladzi odbędzie się miesięczne zebranie członków Związku podoficerów rezerwy w Czeladzi. Obecność obowiązkowa. Początek o godz. 9.30 rano.

× **ZWIĄZEK I RODZINA REZ. W DĄBROWIE.** Wczoraj w niedzielę 28 lipca, o godz. 3 popoł., drugą wielką zabawę w parku Miejskim na Zielonej pod nazwą „Zabawa kwiatowa”. Moc niespodzianek.

Cienista aleja

POWSTANIE W DĄBROWIE

Z uwagi na brak w mieście parku lub zadrzewionych skwerów, dostępnych dla ludności, Magistrat Dąbrowy, korzystając z nadarzającej się sposobności, postanowił urządzić w śródmieściu ośrodek zieleni, przypominający w miniaturze krakowskie planty.

Jak wiadomo, ul. ks. Augustynika położona jest między ogrodami Tow. francusko — włoskiego. W związku z wydzierżawieniem od wspomnianego Tow. skweru przy wspomnianej ulicy, Magistrat zamierza zakryć przedwzrostkiem otwarte kawał przy tej ulicy, a następnie urządzić tam kwietniki i ustawić ławki. przez ul. Wałową, dzięki czemu ul. ks. Augustynika, ruch ten będzie skierowany przez ul. Wałową, a dzięki czemu ul. ks. Augustynika do przecięcia z ul. Wałową utworzyłaby zacienioną aleję, przeznaczoną dla odpoczynku ludności.

Rzecz zrozumiała, iż w Dąbrowie, pozabawionej ośrodków zieleni, aleja taka będzie licznie odwiedzana.

× **ZEBRANIE ZW. POWSTANCÓW ŚLĄSKICH W CZELADZI.** W niedzielę o g. 10 rano w lokalu własnym w Czeladzi odbędzie się ogólne zebranie członków Związku powstańców śląskich w Czeladzi.

× **SPORNY PLAC W CZELADZI.** Przy ul. Pięknoskiego w Czeladzi znajduje się kawałek placu miejskiego, do którego rości sobie również pretensje p. Juszczyk z Czeladzi. Wobec ogrodzenia placu przez p. Juszczyka, Magistrat polecił parkan rozebrać i swych praw postanowił dochodzić na drodze sądowej. Onegdaj w czasie przewożenia przez plac węgla został zatrzymany przez p. Juszczyka furman Hellmanczyk, który chcąc uniknąć awantury, udał się po pomoc do policji. Kiedy policja zmusiła Juszczyka do ustąpienia, ten rzucił się na ziemię i nie pozwolił koniom ruszyć się z miejsca. Przeciwni pretendenci do placu sporządzono doniesienie policyjne.

× **WŁAMYWACZE W POTRZASKU.** Dn. 24 bm. o godz. 23.35 w Katowicach na ul. Piłsudskiego zatrzymano na gorącym uczynku włamywanego do apteki miejskiej Adolfa Banię i Marjana Misztala z Dąbrowy. Bani odebrano łom żelazny, lampkę elektryczną, podróbione klucze i nóż szwajcarski, poczem osadzono ich w areszcie policyjnym.

Z ZAŁOBNEJ KARTY

S. p. Witold Modelski.

Dnia 23 bm., o godz. 10 wieczorem, zmarł nagie po ataku sercowym ś. p. Witold Modelski, długoletni pracownik Towarzystwa „Flora” w Dąbrowie Górniczej.

Ś. p. Zmarły ur. dn. 28.9.1875 r. w maj. Zastróżu; pochodził ze starej ziemiańskiej rodziny, osiadłej w Kaliszkim. Po ukończeniu nauki w Szkole realnej w Kaliszu w r. 1896 wstąpił do Szkoły górniczej w Dąbrowie, którą ukończył w r. 1900. W tymże roku rozpoczął pracę zawodową na kopalni „Flora”, gdzie też pracował przez lat 35, do ostatnich dni swego pracowitego życia, początkowo jako sztygar, następnie w latach 1914 — 1917 jako nadzorca i wreszcie od r. 1917 jako kierownik działu gospodarczego i członek zarządu Kasy Brackiej z ramienia kopalni.

Ś. p. Witold Modelski niosł w sobie wszystkie zalety swego środowiska. Odbiorem wysoką kulturą ducha, gorący patriota, był typowym przedstawicielem popowstaniowego pokolenia, rosnącego wśród ciężkiej i niestannej pracy nad odrodzeniem Narodu, z głęboką wiarą w lepsze jutro. W pracę swą wkładał maksimum wysiłku, oddając się jej z całym, tak oschupującym Go, zapalem i sumiennnością.

Dzięki niepospolitym zaletom serca, wrodzonemu talentowi i niezmienniej uczynności, potrafił ś. p. Zmarły załatwić sobie na zawsze przyjaźń tych co Go znali i mieli możliwość zetknąć się z Nim w pracy, czy to zawodowej czy społecznej, której poświęcał wiele czasu i energii. Był m. in. ś. p. Witold Modelski jednym z założycieli i długoletnim prezesem Okręgowej Spółdzielni Spożywców „Flora” w Głogoniu, która pod Jego kierownictwem i opieką osiągnęła wspaniały rozwój, stając się b. poważną placówką gospodarczą.

Cichy, niewymagający dla siebie zaszczytów i honorów, był ś. p. Zmarły człowiekiem nieposiadającym wrogów, lecz liczne rzesze prawdziwych przyjaciół, których śmierć Jego dotknęła boleśnie. Wzorowy mąż i ojciec osierocił pozostałą rodzinę — żonę Stefanję z Chrzanowskich, synów Janusza dr. med., Marjana stud. politechn. i Tadeusza inż. leśnika. W tej ciężkiej dla NICH chwili towarzyszy im głęboki żal i serdeczne współczucie wszystkich, którzyśmy Go znali i ceniili jako wspaniałego Polaka i szlachetnego człowieka.

Cześć Jego świetlanej pamięci!

— XX —

× **ZANIEDBANY STAN ŁAZNI BĘDZIŃSKIEJ.** Otrzymałmy pismo następujące: Przy zbiegu ul. Modrzewskiej i Podjazdnej w Będzinie stoi miejski budynek. Napis w którym białk kilku liter, głosi, iż jest to „łaznia miejska”. Piszę o tym „pozwolonej” użyteczności budynku miejskim już nie dlatego, że odpowiedniejsza byłaby nazwa „mykwa” i że przydałoby się jeszcze w naszym grodzie „prawdziwa” łaznia, ale skłania mnie do zabrania głosu zaniedbany wielce stan tego przedsiębiorstwa. Budynek, stanowiący własność miejską, jest właściwie „rudera”, która niedługo będzie jeszcze zdolną do użytkowania. Ten stan sprawa, iż łaznia jest wewnątrz nawet za często remontowana. Nawechnięty widok budynku sprawia nieszczygłowe wrażenie: mury odpadają, tynk w znacznej części już odpadł, tu i ówdzie odstają jego grube warstwy, tak, że rękę można włożyć. W czasie silniejszych wiatrów, burz i deszczów przesłakłe wodą odpadają obficie kawałki tynku, tworząc na chodniku kapie gruzów. Zagroza to nawet bezpieczeństwu publicznemu: ulicą przechodzą przecież ludzie, a pod łaznią widać często siedzących ludzi, nad którymi wiszą grube kawałki odstającego tynku.

Po odpadłym tynku ukazywały się mocno skruszone i przesiąknięte parą cegły, które w dalszym ciągu ulegają niszczeniu działaniami wpływów atmosferycznych. Tworzą się więc tu i ówdzie wale głębokie dziury w murze. Wogóle mam wrażenie, iż łaznia budowana została wadliwie i ze zbyt słabego materiału.

Dobrze byłoby, aby władze miejskie zainteresowały się stanem łazni i pomyślały o usunięciu braków. Jak również i o tem, że należałoby też dbać o ludność polską, aby mogła swobodnie i bez wstętu korzystać z taniego urządzenia miejskiego, jakim jest łaznia miejska.

Iwonicz - Zdrój

MILY ODPOCZYNEK —

381

SKUTECZNA KURACJA

Chłopcy polscy z Niemiec na wakacjach w Polsce

Jak w swoim czasie nadmieniał, staraniem zarządu powiatowego polskiego Związku zachodniego w Będzinie, w roku bieżącym przyjęto na kolonie letnie 86 chłopców polskich z Niemiec. Część „kolonistów” stanowiła młodzież gimnazjum polskiego w Bytomiu, a resztę młodzież szkół powszechnych ze Śląska Opolskiego.

Młodzież ta spędziła 4 tygodnie na kolonjach letnich w Koniakowie koło Itebniej, razem z kolonją seminarjum nauczycielskiego z Dąbrowy.

Ogólny nadzór nad kolonją sprawował prof. Sierko, a pozatem 8 seminarzy piątego kursu zajmowało się stroną wychowawczą młodzieży.

Życie na kolonii było bardzo ożywione i urozmaicone.

Młodzież zwiedziła Kraków i Cieszyń oraz liczne okolice miejscowości, poznając piękno kraju ojczystego. Prócz różnych gier i zabaw, gimnastyki i zawodów sport., 5 godz. dziennie poświęcone były na naukę języka polskiego, jak również prowadzone były pogadanki na temat dziejów Polski.

Utworzono również zastęp harcerzy i 12 chłopców złożyło przyrzeczenie harcerskie.

Młodzież zachowywała się przykładnie i skwapliwie uczyła się polskich piosenek, których nauczyła się kilkanaście.

Urządzono również w Koniakowie własnymi siłami przedstawienie amatorskie, z którego dochód przeznaczono na najbiedniejsze dzieci miejscowe.

Przedstawienie cieszyło się dużym powodzeniem i młodocianych wykonawców przyjmowano owacyjnie.

Słowem młodzież miała dużo rozrywek i przyjemności, a że w dodatku pożywienie było obfite więc też i wyniki były dodatnie, gdyż prócz rozwijania świadomości narodowej i budzenia ducha polskiego, młodzież rozwijała jednocześnie sprawność fizyczną.

Mimo ustawicznego ruchu, u młodzieży stwierdzono przyrost wagi, wynoszący przeciętnie 5 kg.

W ubiegły wtorek nastąpiło pożegnanie i wyjazd z kolonii.

Młodzież tak się żyła z naszym o-

toczeniem i tak polubiła swych opiekunów i wychowawców, iż wielu z nich serdecznie przy wyjeździe płakało.

Chłopców odwieziono do Katowic, skąd po krótkim odpoczynku odesłani zostali do miejsca zamieszkania.

Szczęśliwy skok z II-go piętra hotelu „Warszawskiego” w Sosnowcu

Wezoraj po godz. 6-tej wieczorem liczni przechodnie na ul. 3 Maja w Sosnowcu ujrzeli mrozący krew w żyłach widok. Mianowicie na balkonie II-go piętra hotelu „Warszawskiego” ukazała się kobieta, która przekroczyła poręcz balkonu i skoczyła w dół.

Z ust widzów wydarł się okrzyk przerażenia.

Szerokim łukiem kobieta spadła na skwerce, znajdujący się tuż przed hotelem.

Ciekawi pośpieszyli na miejsce wypadku pewni, że zastaną trupa kobiety. Żyła ona jednak. Upadła tuż obok żelaznej balustradki. O kilkanaście centymetrów od kamiennych płyt chodnika. Niewątpliwie upadek na balustradkę lub chodnik spowodowałby śmierć lub ciężkie pokaleczenie niewiasty, która wyraźnie zamierzała się pozbawić życia.

Niedoszła samobójczyni przenie-

siono do hotelu, gdzie zawiezł ją natychmiast lekarz stwierdził tylko ogólne potłuczenie, które nie grozi jej życiu ani też nie wywoła zapewne skutków w przyszłości na zdrowiu.

Przybyły na miejsce funkcjonariusz policji przesłuchał niedoszłą samobójczynię. Nazywa się ona Marja Masłoń i od dwóch lat zatrudniona jest w charakterze służącej w restauracji hotelu „Warszawskiego”.

Przyczyn zamachu samobójczego Masłoniówna nie chciała narazie wyjawiać, oświadczając, że jest zbyt osłabiona, aby o tem teraz mówić.

Marja Masłoń jest cichą i spokojną osobą, a otoczenie nie umie wyjaśnić jej desperackiego kroku.

Masłoniówna wkrótce wróci całkowicie do zdrowia. Jedynym widocznym śladem jej zamachu samobójczego jest dość głęboka dziura, jaką ciężarem ciała wygniotła w skwerku przed hotelem „Warszawskim”.

Tragiczna śmierć staruszki przejechanej przez pociąg

W ub. czwartek wieczorem wydarzył się na szlaku kolejowym Gołonóg — Żabkowice tragiczny wypadek którego ofiarą padła 61-letnia staruszka Władysława Bilińska, wdowa po lekarzu, zamieszkała w Żabkowicach.

Bilińska, chora od dłuższego czasu, przyjeżdżała często do lekarza w Sosnowcu.

Ostatni raz przyjechała do Sosnowca w ub. czwartek. Wracając wieczorem do domu, staruszka omyłkowo wsiadła do pociągu strzemiście-

go. Zorientowawszy się w pociągu wysiadła na stacji w Gołonogu, skąd udała się pieszo do pobliskich Żabkowic.

Idąc torem, staruszka nie zauważyła nadjeżdżającego stylu pociągu i dostała się pod koła wagonów, ponosząc na miejscu śmierć.

Wezoraj komisja sądowo - lekarska dokonała oględzin zwłok, poczem wydano je rodzinie, która zajmie się pogrzebem.

SPORT i WYCHOWANIE FIZYCZNE

Z Podokręgu bokerskiego Zagłębia Dąbr.

Jak już donosiliśmy, PZB powziął uchwałę utworzenia autonomicznego podokręgu bokerskiego w Zagłębiu Dąbrowskim, do którego ma należeć również Częstochowa.

W związku z tem w niedzielę dn. 28 b.m. o godz. 10 rano odbędzie się w sali Zw. kolejowców w Sosnowcu, na dworcu kolejowym (b. lokal PCK.)

zebranie informacyjne, na które mają przybyć przedstawiciele klubów, które posiadają sekcje bokerskie.

Na zebraniu omówiona zostanie sprawa zorganizowania podokręgu i wyboru władz.

W pierwszych dniach sierpnia odbędzie się walne zebranie nowoutworzonego podokręgu.

Kronika sportowa

KS Dąb (Katowice) — STS Unja

STS Unja gościć będzie jutro na etapie własnym nowokreowanego mistrza ligi śląskiej KS Dąb, z którym rozegra spotkanie towarzyskie o godz.

17.50.

Jutrzejszy występ drużyny katowickiej, która wkrótce zmierzy się z mistrzem okręgu kieleckiego w rozgrywkach o wejście do ligi PZPN, hu-

dzi w Sosnowcu wielkie zaciekanie.

O godz. 15.50 odbędzie się przedmecz między KS Kazimierz a rezerwą Unji.

Ciekawy mecz piłkarski w Grodźcu

W niedzielę, dn. 28 b.m. na boisku KS. Solway w Grodźcu odbędzie się interesujące zawody towarzyskie KS. Wamel (Nowa Wieś) — KS Solway I. Zawody budzą wielkie zainteresowanie ze względu na dobrą formę obu zespołów.

Początek meczu o godz. 17.50.

Przedmecz: KS Orzeł (Bobrowniki) — rezerwa Solway'u o godz. 15.30.

Podczas przerwy przegrupować będzie orkiestra Ton. Solway.

KS Diana (Katowice) — SS Plomien (Milowice)

W dniu 28 b.m. SS Plomien gości u siebie silny zespół katowicki. Mecz ten odbędzie się na boisku Plomienia o g. 17.15.

Diana przyjeżdża w swym najsilniejszym składzie.

Final turnieju piłkarskiego w Gołonogu

W niedzielę rozegrane zostanie w Gołonogu finałowe spotkanie piłkarskie o puchar RKS Gołonóg. Mecz rozegrają zwycięzcy pierwszego dnia turnieju: RKS Gołonóg — KS Zagłębie.

Początek meczu o godz. 17.

O godz. 15 przedmecz: RKS Gołonóg III — Zagłębie II.

Strzelanie rezerwistów o O.S.

Zarząd Związku rezerwistów koło Sosnowiec-Srodula zawiadamia swych członków oraz członków Rodziny rezerwistów że dnia 28 b.m. od godziny 6 rano rozpoczyna się strzelanie o zdobycie O.S. w kamieniołomach przy ul. Północnej na Sroduli.

Kucharski znówu zwycięża w Sztokholmie

Jeżeli po śródownym zwycięstwie Polaka na 800 mtr. mógł ktoś myśleć o t. zw. „fukcie”, czwartkowy występ Kucharskiego rozproszył takie wątpliwości.

Bieg 1000 mtr. ponownie wykazał znakomitą wprost formę i taktykę Polaka. Czas tym razem nie był tak błyskotliwy (2 m. 29.4 sek.), ale lepszy znów od rekordu polskiego. Natomiast fakt, że w pobitem polu znalazł się powtórnie Ameryki — Venke, dalej Duńczyk — Peterson i najlepsi Szwedzi, to już mówi samo za siebie.

Propagandowa wartość zwycięstw Kucharskiego w Sztokholmie jest wprost dla nas portu naszego bezcenna.

Pamiętaj o Funduszu Obrony Morskiej.

Echa włamania DO BÓŻNICY CZELADZKIEJ.

Dużej wrzawy przed kilku miesiącami narobiło wśród żydów czeladzkiej włamanie do bóżnicy w Czeldzi. Włamywacze do wnętrza dostali się drzwiami wejściowymi i narobili wielkich spustoszeń. Porozbijali szafy, pozabierali różne przybory piśmiennicze, zegar ścienny, a w końcu porzucili nożami rodady.

Żydzi na znak wielkiej żaloby po zbieszczoszczeniu im świętości, pozamykali wszystkie sklepy w mieście.

O włamanie i kradzież posadzano Palucha i Chojnowskiego z Będzina, przestępców, którzy w tym czasie znajdowali się na wolności.

Stawianych Paluchowi i Chojnowskiemu zarzuć co do włamania w bóżnicy na przewodzie sądowym nie udowodniono.

Mimo, iż oskarżonych uniewinniono, władze policyjne wdrożyły ponownie w tej sprawie energiczne śledztwo i natrafiły w tych dniach na nowe szczegóły, które niewątpliwie wyjaśnią zagadkę włamania do bóżnicy.

Z uwagi na toczące się śledztwo, bliższe szczegóły w tej sprawie trzymamy się w tajemnicy.

Rodzina fałszerzy pieniędzy w Dąbrowie Ponad 500 zł. fałszywych pieniędzy skonfiskowano w Dąbrowie

W Dąbrowie mieszka od dłuższego czasu niezwykle duża rodzina, której członkowie zajmują się fałszowaniem pieniędzy i puszaniem w obieg fałszyfikatów.

Jest to rodzina Karbowników, o której już niejednokrotnie pisaliśmy, a to w związku z aferami fałszerskimi.

Głowa tej niezwykle rodzinki Jan Karbownik, skazany na 7 lat więzienia za fałszowanie pieniędzy odbywa karę w więzieniu kieleckim.

Również w więzieniu przebywa jego syn Jan. Karbownik, skazany również za fałszowanie pieniędzy i puszanie w obieg fałszyfikatów.

Drugi syn Karbownika Mieczysław skazany za takie same przestępstwa przebywa w więzieniu w Wiśniczu.

Niedawno Mieczysław Karbownik został przedterminowo zwolniony z więzienia... dla podratowania zdrowia. Zona Karbownika Antonina, a matka dwóch nieodrodných synów również już była karana więzieniem za fałszerstwo.

Obecnie Karbownikowa oraz jej syn Mieczysław znów powędrowali do więzienia.

W ub. czwartek zostali oni zatrzymani przez policję dąbrowską, gdy

szli w towarzystwie niejakiej Elzbiety Bochenkowej z Siemianowie.

Podczas rewizji osobistej znaleziono przy Bochenkowej ponad 60 sztuk monet pięciopięciolotowych oraz 23 sztuk fałszywych dziesięciolotówek, dość udanie wykonanych.

Fałszyfikaty zostały przez policję skonfiskowane, a zatrzymani przekazani do dyspozycji władz sądowych, z polecenia których osadzono ich w więzieniu.

Policja prowadzi obecnie dochodzenie, celem ustalenia pochodzenia fałszyfikatów.

ZE ŚWIATA MODY

OBUWIE, BIELIZNA GALANTERJA, KAPELUSZE

Nikt nie pamięta podobnej rozmaitości obuwia. Żadnego roku nie mieliśmy do czynienia z taką ilością fasonów, rodzajów i gatunków skóry. Na czoło wszystkich odmian wysuwa się biały pantofel ze skóry renifera, jest to rodzaj obuwia strojnego, eleganckie go i zarazem nadającego się do każdej tutejczy leśniczki. Czołenko z białego renifera, ozdobione ornamentacją z okrągłych dziurek lub gwiazdek stanowi prześliczne pendant do odpowiednio ornamentowanych rękawiczek i pasków. Zasadą nowoczesnego modnego obuwia jest pozwolenie oddychania nodze. Jaknajwięcej powietrza! — to parol czucony obuwni leśniczce. Szeroki nosek i płaski obcas to typ pantofelka na przedpołudnie, fason ten gwarantuje wygodę i zdrowie i daje możliwość odbywania dalekich spacerów. Modne są także eleganckie pantofle z płótna, łączonego ze skórą czarną, granatową lub brązową, przy czym nie jest to płótno zwykłe, lecz grube irlandzkie, przetykane kolorową, pod ton sukni, nitką. Prócz pantofli sportowych i płóciennych mamy cały arsenał ~~przenajróżniejszych~~ sandałków, które stanowią ładny i praktyczny wynalazek mody. Forma i wygląd pantofelki oraz kształt, jaki nadaje nodze, zależy w pierwszym rzędzie od obcasa. Przy wszystkich sukniach, tak zwanych stylowych, pantofelek na obcas cienki, prosty, wysoki; do sukien leśniczych z organdy czy innej lekkiej tkaniny obcas jest o wiele niższy, a więc wygodniejszy do chodzenia. Natomiast modna w tym roku karbowana tiunika grecka harmonizuje z prawdziwym sandałkiem. Wąskie paski skóry, z której zrobiony jest sandalek, plecione, krzyżowane, czy zbiegające się promiennie odsłaniają starannie wypieluchowaną nóżkę, oczywiście bez pończoch. Wśród modnych fasonów na pierwsze miejsce wysuwają się tak zwane „rzymianki” albo modniejsze „greco”. Te ostatnie robi się z celofanowej plecionki, przypominającej struny skrzypiec. Każda tutejka domaga się innego pantofla.

Ostatnią pasją Paryża i Wiednia są kolorowe pończochy. Nosi się je na przedpołudnie do sportowych pantofli i utrzymywane są w dyskretnych naogół kolorach. Pończochy takie zrobione są z cienkiej wełny, tkananej w prążki na wzór męskich pończoch sportowych. Piękny ensemble stanowi szary kostium, szary zamszowy pantofelek i ciemna, koloru bordo lub granatowa pończoszka. Do brązowego kostiumu nosi się pończochy beżowe lub zielone. Pończochy te nosi się do kolan, na gumce lastex.

Co do bielizny, to wielka praktyczność i łatwość prania przemawiają za jedwabiem, tembardziej, że dzisiejsze obcisłe suknie wymagają gładkiego i śliskiego dessous, nie poszerzającego w biodrach. Dotychczasowe kolory, jak białobłękit, cytrynowy lub herbaciany dostali chwilowo dymieje, panuje obecnie kolor różowy, najpiękniej podkreślający karnację i najtrwalszy w praniu ze wszystkich innych. Nie tak nie szpeci bielizny jak licha tania koronka — lepiej poprzestać na angielskich mereżkach, które są zawsze wytworne, niż pakować choćby rąbekczek lichej koronki. Można obecnie dostać bardzo trwałą i piękną koronkę tiulową, która się świetnie pierze i nosi dłużej niż materiał kożuski, którą zdobi.

Istnieje cały szereg sposobów upiększania się, do jednego z nich należy zwyczaj upiększania sukien kwiatami. Kwiaty nosimy wszędzie: przy wycieczce sukni, przy pasku, we włosach, przy zaklecie kostiumu. Najmodniejsi-

szę są kamelje i lewkonje, wdzięcznie są również margerytki, blawaty i złociste liście. Nowością są kwiaty ze skóry. Do ciemnej sukni ładne są barwne kwiaty, do jasnej ciemne.

Ołbrzymie kapelusze, tak wielkie że zastępują parasolki, zrobione są z tego samego materiału, co suknie. Du-

że białe pasterki lub florentynki przybiera się aksamitem, a małe twarzowe marynarze mają groteskowo podniesione rondo. Poza to nosi się dużo беретów. Małe białe czapeczki nie są eleganckie, gdyż zanadto się przyjeły.

Celine.

Sprawa dramatu na posterunku w Skale odłożona została „ad acta”

Jak donosiliśmy, w połowie b.m. rozegrał się w miasteczku Skale koło Ojcowa *krwawy dramat*, zakończony śmiercią komendanta miejscowego posterunku P. P., starszego przodownika Feliksa Stangreta i starsz. post. Stefana Wyrośla.

Na podstawie przeprowadzonych dochodzeń ustalono, iż w sprzeczce, która wynikała *na tle sprawy służbowych*, Wyrwał tracąc panowanie nad sobą zaczął strzelać do swego przeło-

żonego przod. Stangreta. Ten w obronie własnego życia zaczął się z *Wyrwalem szamotać* i wtedy padło kilka dalszych strzałów, które *śmiertelnie zraniły obu walczących*.

Po takim wyjaśnieniu sprawa tragiczna, która się rozegrała w niedzielę dnia 15 b.m., w lokalu posterunku w Skale — odeszła *ad acta*. Sprawca dramatu nie żyje, niema kogo pociągać do odpowiedzialności.

POMNIK POLEGŁYCH FRANCUZÓW.

W pobliżu Soissons poświęcony został pomnik Francuzów poległych w walkach od 15 lipca do 1 sierpnia 1918 r. Walki te zdecydowały o zwycięstwie koalicji w wojnie światowej

ŻYCIE GOSPODARCZE

Jeszcze o ulgach podatkowych

WYJAŚNIENIE WĄTPLIWOŚCI

Ministerstwo skarbu wydało okólnik wyjaśniający wątpliwości w sprawie ulg w spłacie zaległości podatkowych. Okólnik wyjaśnia, że równo wartość przypisu, omawiana w rozporządzeniu należy rozumieć sumę uiszczeń w danym podatku dokonanych w ciągu roku 1934-1935, której wysokość równa się conajmniej sumie podatku przypisanego w tym roku bez względu na to, czy uiszczenia te zostały zaliczone na pokrycie przypisu bieżącego, czy też na zaległości lat poprzednich.

Na rozmiar umorzenia zaległości pochodzących z okresu przed 1 kwietnia 1935 r. mają wpływ jedynie wpłaty i ewentualne odpisy, dokonane w okresie do 31 marca br., oraz wpłaty z tytułu różnicy do równowartości przypisu z 1934-1935 r. dokonane w terminach ulgowych.

Natomiast inne wpłaty, dokonane po 31 marca br. na rozmiar umorzenia wpływu nie mają i mogą być

przyległe albo na poczet zaległości odroczonej z przewidzianą bonifikatą, albo też — na żądanie płatnika — mogą mu być zwrócone, o ile płatnik ten nie posiada zaległości w innych podatkach, które ulgom nie podlegają.

Jeżeli zaległość istnieje wyłącznie w dodatkach na rzecz samorządu, np. z tego powodu, że płatnik zaległości w podatkach państwowych pokrywał świadczeniami w naturze, wówczas zaległość w dodatkach korzysta z takich samych ulg i na takich samych warunkach, jakich korzystałyby, gdyby stanowiła zaległość nie na rzecz samorządów, lecz na rzecz Skarbu Państwa.

Koszty egzekucyjne przypadające od zaległości umorzonych, lub odroczonych nie podlegają umorzeniu, lecz winny być od płatnika ściągnięte przy sposobności najbliższej dokonywanej u niego egzekucji, o ile nie będą wcześniej dobrowolnie uiszczone.

Kronika gospodarcza.

LOSOWANIE KSIĄŻECZEK OSZCZĘDNOŚCIOWYCH P. K. O.

Dnia 25 lipca 1935 r. odbyło się w centrali P.K.O. w Warszawie 26-te z urzędu losowanie książeczek na premijowane wkłady oszczędnościowe serii II.

Po zł. 1.000 otrzymują właściciele następujących książeczek: 51469 52208 52650 54186 55008 55220 55551 56048 57478 57510 57610 57821 57924 58195 58472 58669 58815 59256 60353 61858 61984 62020 65088 65836 66061 66731 67106 67691 67732 68365 69244 69406 69744 70858 71972 72044 72352 72592 73468 74721 74900 75490 75897 76617 76875 77294 77895 78375 78446 80552 80736 82085 85754 84758 85537 87699 88156 88577 89510 91358 91637 92611 93255 94304 94511 94323 94598

94709 96421 96805 96959 98627 98866 98868 99256 99426 99619 100548 101061 101889 102040 102428 102449 102601 103681 103951 106152 105786 107526 108181 108265 109220 109555 110752 111629 111816 112110 113512 115465 114422 114356 115189 113471 115671 116305 116398 116767 116896 117250 117504 118594 118995

C OZYWIENIE STOSUNKÓW GOSPODARCZYCH Z FRANCJĄ. W najbliższych dniach przybywa do Polski konsul R. P. w Marsylii, m. Obrębski. Celem jego przyjazdu jest: zaznajomienie się z sytuacją ważniejszych ośrodków gospodarczych Polski i — co nie mniej — wóci ożywienia wzajemnych stosunków w ramach obecnie obowiązujących w Francji przepisów kontyngentowych i celnych

Konsul Obrębski odwiedzi szereg większych ośrodków przemysłowych i handlowych Polski. Pierwszym etapem jego podróży, po Warszawie, będzie Łódź, gdzie możliwości zwiększenia eksportu na rynek francuski nie są jeszcze w całej pełni wykorzystane; mogłyby nawet w obecnych warunkach nieść pewnemu zwiększeniu.

RZEMIEŚLNICZY DWUKROTNIE PŁACILI PODATEK. Urzędy skarbowe w wielu miejscowościach wymierzyły podatek obrotowy rzemieślnikom na rok 1935, niezgodnie z obowiązującymi przepisami. Wymiar bowiem został dokonany osobno od obrotu osiągniętego w warszatach rzemieślniczych, a osobno od sprzedaży wyrobów własnych na targach i jarmarkach. W ten sposób rzemieślnicy zostali podwójnie opodatkowani. Istnieje zaś zarządzenie Ministerstwa skarbu, które zwalnia warsztaty rzemieślnicze od obowiązku wykonywania odrębnych świadczeń przemysłowych od sprzedaży swoich wyrobów na targach i jarmarkach, co powinno być rozumiane w ten sposób, iż se one zwolnione od podwójnego obłożenia podatkami obrotowymi. Związek Lb rzemieślniczych wystąpił do Ministerstwa skarbu z interwencją w tej sprawie.

PROJEKT SCALONEGO PODATKU OBROTOWEGO OD MĄKI. W związku z podjętymi przez Ministerstwo skarbu pracami nad wprowadzeniem scalonego podatku przemysłowego od obrotu mąki i wyrobami mącznymi, samorząd gospodarczy zwrócił się do cechów piekarskich o wyrażenie opinii w tej sprawie. Cech piekarzy warszawskich stanął na stanowisku, że niełatwo ta jest służba i celowa z tego względu, że dotychczas wielu rzemieślnikom ustalono zbyt wysokie obroty na korzyść innych. Scalony podatek wpłynąłby na równomierne rozłożenie ciężaru podatków.

KRONIKA ZAWIERCICA

× PRZEMYT DENATURATU. Straż graniczna placówki Kokotek natknęła się o negdaj na przemytników, którzy, uciekając, porzucili przemyczone 65 litrów spirytusu denaturowanego, a — sami skryli się w gąszczach. Po długich poszukiwaniach przytrzymał przemytników Kupkę Stan, z Konopisk, Bączka Józefa i Bączka Stanisława z Nierady. Odstawiono ich do urzędu celnego w Lublińcu.

KRONIKA OLKUSZA

„ORZEŁ” — Wszyscy ludzie są wrogami.

× ODPUST. Wczoraj odbył się w Olkuszu doroczny odpust z okazji dnia św. Anny. Pomimo dnia powszedniego, ludność przybyła licznie z okolicy.

× ZDROWOTNY URLOP. Prefekt gminy żeński, i szkół powz. w Olkuszu, ks. dr. Piskorz, wskutek słabego zdrowia otrzymał zdrowotny urlop i wyjechał do Rabki. Zastępstwo obejmie ks. pref. Sobieraj. Narazie ks. dr. Piskorz zastępuje chorego proboszcza w Białej.

× AKADEMJA. Onegdaj odbyła się akademja żałobna ku czci śp. Marszałka Piłsudskiego, urządzone dla dzieci polskich z Niemiec, przebywających na kolonji w Olkuszu. Na program złożyły się: przemówienie p. Tarchalskiej, deklamacja kolonistek, deklamacja olkuszanek Danuty Kamińskiej i preludjum Chopina, odegranie na pianinie przez olkuszanek Elżbię Feczkońską. Dzieci z Niemiec w skupieniu odpisywały hymn: „Jeszcze Polska nie zginęła” i „Pierwszą Brygadę”.

× KRADZIEŻ OBUWIA. Wczorajem dn. 25 b.m. przez otwarte okno popełniono kradzież różnego rodzaju obuwia ze sklepu p. Kłicha przy ul. 5 Maja w Olkuszu. Skradziono obuwie na sumę około 200 zł. Sprawcy zostali ujęci. Są to: Julian Cembryński, oraz Genowefa Rzepcecka i Mirosława Sowianka. Skradziony towar został odebrany z wyjątkiem dwóch par.

Walka wieśniaka Z WŚCIEKŁĄ WILCZĄ

Ze Stonima donoszą, że do zagrody Antoniego Radziszewskiego, mieszkająca osady Łopuchów, gm. mżowickiej, wpadła rozszalała wilczyca i porwała owce szlino ją pokaleczyła. Następnie wilczyca rzucała się na dwa psy i również je pokasała.

Na widok nadechodzącej zony Radziszewskiego rozszalała zwierzę rzuciło się na nią, usiłując ją pogryźć. W tym momencie nadebrali sąsiad Zysinowicz, który chwyciwszy kosę, położył trupem wilczycę. Istnieje przypuszczenie, że wilczyca była wściekła, wobec czego głowę zabitego zwierzęcia przekazano do badań weterynaryjnych.

OD ADMINISTRACJI.

Do dzisiejszego numeru dołączamy dla naszych zamiejscowych prenumeratorów blankiety PKO. Celem uiszczenia przedpłaty za miesiąc sierpnia.

Na gorącym uczynku...

Speaker zapowiedział:

— Obecnie nadamy państwu reportaż z życia obozu letniego emerytów i urzędników komunalnych.

Del sygnał do amplifikatorni, oblat się potem i zasnął. Technik włączył studio Nr. 2, otarł spoczną twarz i zaczął obserwować wskazówkę modulatora.

Trzeba wiedzieć, że dyżur miał technik Kunc, dla którego nawet w najgorętszym upale, jedynym obiektem godnym uwagi była ta wskazówka. Bywało czasem, że Kunc wyłączał głośnik, aby w ten sposób zademonstrować swoją całkowitą ufnosć w mechanizm kontrolujący nasilenie głosu. W wypadkach audycji zbiorowej słuchał głośnika tylko poto, aby sprawdzić, czy mikrofon nie obcina dół lub górę. Reszta go nie obchodziła. Słowo było dla niego tylko abstrakcyjnym sygnałem, który on miał modulować. A trzeba przyznać, że Kunc robił to dobrze. Nawet przy 26 stopniach C w cieniu.

— Mam takie chwile — zwierzał się do mikrofonu jakiś komunalny emeryt — że mógłbym zdemolować lokal.

— Co takiego, co pan powiada? — huczało z daleka emerytka.

Kunc mruknął — Co za ustawianie na trzy mile od mikrofonu — i ciszył emeryta, który stał przy samym mikrofonie.

— Pomyślcie sobie państwo, że ja w taki upał mam katar. Upał, a ja trąbię do chusteczki, jak krowa. Kuncowi włosy stanęły dęba. — Gdzież ten stanął u diabła. Skrzeczy, jak żaba!

Przekreślił gałkę modulatora.

Teraz już jakos szło. Kunc, nie spuszczał ani na chwilę z oka wskazówki.

— No nareszcie udana technicznie audycja — mruknął z zadowoleniem.

— Pan coś wspominał o niepokoju duszy — zaczęła kobieta zwracając się do starszego.

— Tak się zawsze ze mną dzieje, gdy czeka na mnie próba. A tu jeszcze żona chora, dzieciaki nie mają za co do szkół chodzić...

Nie należy się zbyt przejmować — wtrącił zakątarzony. — Ja naprzykład jestem w tej samej sytuacji i nie sobie z tego nie robię.

— Ach to też przesada.

— Tak?

— Myślę, że tak.

— Bo, bo, jak — młodzieniec zawył i kichnął strzeliście w sam mikrofon.

Obłączył potem speaker przebudził się. Spojrzał na zegarek, potem zaczął nadśledzać.

— Nie macie państwo pojęcia, jak po kichnięciu świetnie się czuję.

— Codziennie w takim razie na lody — zaszebiotała emerytka.

Speaker osłupiał. Reportaż miał być nadany ze studia odczytowego. Miał mówić jeden głos, skąd tu nagle djabł!

Spojrzał na tablicę rozdzielczą. Zupnie wyraźnie świecił się sygnał nad studiom muzycznym Nr. 2.

Oczekując potem, wrył się całą ręką w przycisk telefonu wewnętrzznego.

— Halo, panie Kunc, co się dzieje?

— Nic, jakos idzie w porządku.

— Z którego studia pan bierze audycje?

— Z drugiego.

— Przecież tam są muzycy, czekają na próbę.

— Ja nie wiem, mam napisane w programie studio Nr. 2.

— Omyłka! Skandal!

— Technicznie bardzo dobrze.

A z głośników szedł bolesciwy głos:

— Na lody bym poszedł, ale nie mam forsy. Taki upał.

— Niech pan pożyczyci od niego — radziła kobieta.

— Ja mam, ale nie pożyczam z zasady — uprzedzał starszy pan.

Tu wreszcie Kunc wyłączył studio Nr. 2.

— Znowu się głupio skończyło — mówił do żony radjofonem Nr. 435678. Zapowiadał reportaż z życia, myślał, że będzie życie na gorącym uczynku, a tutaj znowu literatura, dramaty, bajda. Puste gadanie i ani leży prawdy! Na lody nie chciał po-

„Pajace” -- opera Leoncavalla przez radio

„Prawdziwe życie zamiast wyidealizowanej fikcji poetyckiej” — oto hasło werystów, pod którym wydali wojnę dawnym, przeżytym idealom. Promotorami idei weryzmu byli dwaj włosi: Leoncavallo (1858—1919), twórca nieśmiertelnych „Pajaców”, oraz Pietro Mascagni, ur. 1865, twórca jednoaktowej opery pt. „Cavalleria rusticana”. „Pajace” do których tekst napisał sobie sam kompozytor osnuje się na zdarzeniu prawdziwym. Wyjętem „In credo” z życia i trochę, z kronik politycznych.

Oczywiście nie to, że „Pajace” są zdarzeniem prawdziwym, zdecydowało o niezwykłym powodzeniu tej opery, lecz poprostu niedościgną melodyjność, czar i wdzięk inwencji natchniętego kompozytora. Idea weryzmu, zresztą ani nowa, ani trwała, przeszła jak wszystkie sztucznie zbudowane

idee, do archiwum, budząc dzisiaj za ledwie uśmiech pobłażliwości. Natomiast muzyka „Pajaców”, ten upajający eksult, ten czarujący eliksir włoskiej muzykalności, pozostał do dziś dnia (a minął już czwarty dziesięć lat od wystawienia „Pajaców” w medjołańskiej La Scali) świeżym, młodym i wbrew wszelkim grymasom surowych cenzorów, zwolenników nie durnemu porażki i przekonywa tłumy i podbija serca w tym samym stopniu, co i 45 lata temu.

Polskie Radio nadaje „Pajace” z płyt w dniu 30 bm. o godz. 21 w najświetniejszej obsadzie teatru La Scala. Nedkę śpiewa Rosetta Pampanini, Cania — Francesco Merli, Tonia — Carlo Galeffi, Silvia — Gino Vanelli, Peppa — Giuseppe Nessi. Dyryguje Lorenzo Molajoli.

ZBIÓRKA NA TURECKĄ FLOTE PUBLICZNĄ.

Na placach publicznych w Stambule odbyło się wielkie zgromadzenie, propagujące zbiórka na budowę 500 samolotów. Ilustracja przedstawia Turczynek w czasie wygłaszania płomiennego przemówienia do zebranych tłumów. Mowa transmitowana była przez radio.

Jak waferze „Kapitana z Koepenick” Niezwykła historia z Wielkopolski

Sławna była afera „Kapitana z Koepenick”, która wywołała wielki bałwas jeszcze przed wojną, a po wojnie nawet doczekała się „uwiecznienia” w sztuce teatralnej. Szewc z miejscowości Koepenick pod Berlinem przebrał się w mundur kapitana pruskiego i... zaarrestował miejscową władzę w osobie burmistrza itd. Przy sposobności oczywiście nie omieszkali kazać sobie wypłacić wszystkich pieniędzy, jakie znalazł w kasie.

Któż mógł się spodziewać, że w wiele lat po tej sławnej historii powtórzy się odpowiednik jej w Polsce?

Oto żyje w Wielkopolsce niejaki Alfons Mayer, zamieszkały w Poznaniu z zawodu kominarza. Jest to osobnik o bogatej przeszłości kryminalnej. Już w 27 roku odbył karę kilku miesięcy więzienia we Wronkach i w Poznaniu za brzydkie sprawy. Oczywiście po wyroku na Mayera odebrano mu obwód kominarski w Lubaszku, powiat Czarnkowi.

Najwidoczniej jednak Mayer nabrał tupetu w więzieniu. Po odbyciu kary pojawił się ponownie na terenie powiatu czarnkowskiego w celach oszukiwanych.

I tutaj właśnie zbiega się historia szewca z Koepenick z historią kominarza z Czarnkowa.

Mayer postanowił również święcić triumfy wojskowe, czy też wojenne. Niewiadomo skąd wy dobył mundur kontradmirała marynarki wojennej i kupił kilka orderów. W tem przebrał się w towarzystwie przebranego przezeń kompana, którego ucharakteryzował na kapitana marynarki wojennej i zamianował swoim adiutantem, zaawizował się u starosty powiatu czarnkowskiego, jako delegat min. spraw wojskowych do

zbudowania nadgranicznej rzeki Noteci. „Kontradmirał z Czarnkowa” tak doskonale umiał się maskować, że był goszczony na uroczystych na jego cześć specjalnie urządzonych przyjęciach u starosty powiatowego, a następnie u hr. Hochberga w Goraju.

Tutaj powinęła się noga „Panu kontradmirałowi”. Oto został zdemaskowany przez służącego hr. Hochberga, a wkrótce niektórzy z obecnych rozpoznali w domniemanym kontradmirałe kominarza z Lubasza. Oczywiście bezpośrednio po zdemaskowaniu Mayer został aresztowany i ponownie osadzony w więzieniu na kilka miesięcy.

Cale szczęście, że Mayerowi nie zachełowało się... aresztować burmistrza Czarnkowa, bo analogia byłaby zbyt silna.

Na tem nie kończą się jednak sprawy k. Mayera. Po wyjściu z kryminału był on wmieszany w różne głośne afery nielegalnego handlu sacharyną, poza tem znany on jest policji poznańskiej, zwłaszcza obyczajowej. Do dziś dnia jednak nie uspokoił się bujny i żywiołowy temperament „Panu admirała”. W każdym razie buja on sobie podrywając się pod miano człowieka zasłużonego i okrywa pierś swoją licznymi wysokimi odznaczeniami wojskowymi i odznakami walk wszystkich frontów.

Jako ostatni wyczyn Mayera należy zanotować jego pieszą podróż z Poznania do Krakowa z ziemią na Sowińcu z grobów powstańców Wielkopolskich. Zdołał on omotać dwóch powstańców, którzy z nim razem bawili również w Krakowie.

Jak się skończyła ta afera, nie wiadomo. Nie ulega jednak wątpliwości, że Mayer za swoje sprawy odpowie pewien czas w kryminale.

PROGRAM RADJOWY

RECITAL FORTEPIANOWY OLGI MARTUSIEWICZ

Dnia 28 bm. o godz. 16.30 transm. Warszawa z Krakowa recital fortepianowy fis - moll Franciszka Brzezińskiego, kompozytora licznych utworów fortepianowych. Olga Martusiewicz. W programie Wariacje utrzymany często w formach polifonicznych, co tłumaczy się m. in., również pochodzeniem Brzezińskiego ze szkoły Rege- na którego był osobistym uczniem; ponadto w programie Fantazja na fortepian Karolazymanowskiego.

KONCERT ZESPOŁU „HEJNAŁ”

W niedzielę, dnia 28 bm. o godz. 16 n- słyszmy z Lwowa koncert istniejącego już 15 lat, świetnie dobranej zespołu mandolinistów „Hejnal” pod dyrykcją A. Ep- lora. Orkiestra ta wykona wiązanke melo- dyj: ludowych (według Glogera), „Tańce Górnośląskie” Bołczy - Tomaszewskiego i marsz 6 pułku strzelców podhalańskich.

„WESOŁA FALA”

Na ławie oskarżonych zasiadzie dn. 28 bm. p. Lipiec. Sprawozdanie z tego, barzo ciekawie zapowiadającego się procesu poda w dniu tym o godz. 21.30 Wesoła Lwowska Fala. Jako obrońcy oskarżonych wystąpią pp. Aprikenkrantz i Untenbaum, na ławie przysięgłych zasiadzie Wesoła Piątka, w skład trybunału wejda nawi dobrzy znajomi z Wesołej Fali. Tekst piera W. Budzyń- skiego. Zb. Lipczyńskiego.

SOBOTA, DNIA 27 LIPCA 1935 R.

6.50 Audycja poranna. 11.57 Sygnał czasu. Hejnal. 12.15 Muzyka lekka i taneczna (płyty). 13.00 Chwilka dla kobiet. 13.05 Muzyka operetkowa w wykonaniu Małej Orkiestry P. R. pod dyr. Zdzisława Górzyńskiego. 14.30 Najnowsze nagrania na płytach. 15.20 Życie artystyczne i kulturalne Śląska. 15.25 „Nasz handel morski”. 15.30 Teatr Wrobrański nadaje słuchowsko dla dzieci p. t. „O Wiołku, który pogrzebił śmierć” p-g opow. K. Makuszyńskiego. 16.00 Skrzynka techniczna. 16.15 Koncert: solistów. Janina Filling - Kulikowska — śpiew i Stefan Herman — skrzypce. 16.30 Codzienny odcinek prozy. „O żołnierzu bledawcu” — opowieść Feliksa Gwizda. 17.00 „Dla naszych letników i uzdrowisk” — koncert w wykonaniu orkiestry symf. P. R. pod dyr. Józefa Ozimńskiego. 18.00 Poradnik sportowy. 18.10 Minuta poezji: Wiersz Juliana Tuwima. 18.15 „Cala Polska śpiewa”. 18.30 Skrzynka Cioci Heli dla dzieci. 18.45 Piosenki Andy Kitchemna w wyk. i przy akompaniamencie Autorki. 19.15 Koncert reklamowy. 19.30 Nasze pieśni — wykona Wanda Roessler - Stokowska. 19.50 Pogadanka aktualna. 20.00 „Cieszyń jako letnisko” — wygl. Kazimierz Miłata. 20.10 Wesoła audycja muzyczna. pt. „Dawna miłość nie rdzewieje” w opracowaniu Tadeusza Sygietyńskiego. 20.30 Recital śpiewaczy. Marka Windheina. 20.35 „Obrazki z życia dawnej i współczesnej Polski”. 21.00 Audycja dla Polaków z zagranicy, poświęcona żołnierzom Polskemu. 21.30 „Odloty wsi” — koncert w wykonaniu Orkiestry Symfonicznej P. R. pod dyr. Józefa Ozimńskiego. 22.00 Wiadomości sportowe. 22.10 „Kukutka wileńska”. 22.30 Muzyka z płyt.

Uregulowanie sprawy

TŁUMACZENIE TYTUŁÓW MUZYCZ.

Polskie Radio nadaje szereg audycji czy to z płyt czy muzyki żywej z repertuaru zagranicznego, nieśmiertelne dzieła wielkich mistrzów francuskich, angielskich, niemieckich itd. Nie raz tłumacz tytułów znajduje się w kolizji niebylejakej. Bo jakże naprzykład przetłumaczyć na język polski nazwę „Forellenquintett” Schuberta?

Kwintet psstagowy. Albo niesłychanie subtelne nazwy utworów Debussyego które same przez się brzmią jak muzyka i nierozłącznie należą do całokształtu dzieła?

Dotychczasowe próby przetłumaczenia wszystkiego na język polski stwarzały istne dziwolagi językowe, nieoddające właściwego sensu i treści nazwy. Z drugiej strony pozostawienie tytułów w językach obcych wywołało niechęć ze strony słuchaczy, którzy dopatrywali się w tem lekceważenia języka ojczystego. By sprawę tę ostatecznie uregulować postanowił Wydział muzyczny następującą zasadę tłumaczenia z obcych języków: Tytuły muzyczne mają być tłumaczone na język polski, o ile takie tłumaczenie w żaden sposób nie zmienia sensu nazwy. W przeciwnym razie tytuły mają pozostać niezmiennione. Słuchacze radia mogą być zatem pewni, że tytuły podawane, rozpatrywane są bardzo starannie i szczegółowo i że o ile nie mają nazw polskich, powód leży w niemożliwości wiernego oddania sensu nazwy.

PROPAGANDA OBRONY PRZECIWOLOTNICZEJ W WIEDNIU

Na ulicach Wiednia urządzono wielką akcję propagandową obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej. Ilustracja przedstawia oddział austriackiego związku obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w maskach gazowych.

Czy pan posiada już kuchenkę elektryczną?

PRZESZŁO MILION BILETÓW DZIENNIE.

wydają konduktorzy i kasy biletowe tramwajów, kolejek podziemnych i kolei dojazdowych w Wielkim Berlinie. Po wydawnictwach pism. Berlińskie Towarzystwo Przewozowe jest największym konsumentem papieru w stolicy. W roku ubiegłym liczba wydanych biletów wynosiła ogółem 665 milionów. Gdyby owe miliony biletów ułożyły we wstęgę, długość jej wynosiłaby 5 tysięcy kilometrów. Można by nią opasać kulę ziemską półtora raza. Gdyby zaś ułożyć te bilety warstwą, jej wysokość wynosiłaby 20 kilometrów. Biletami temi można by zakryć powierzchnię 3,6 km. kwadratowych. Waga zużytego na bilety papieru wynosi 400 tonn, na których przewiezienie potrzeba 20 wagonów kolejowych.

RZECZY CIEKawe

OKO LUDZKIE STAŁE W RUCHU

Uczony rosyjski, Sergiej Jurjewicz, przeprowadzając badania nad okiem ludzkim, doszedł do przekonania, że oko ludzkie nigdy nie znajduje się w stanie spoczynku, ale porusza się na wszystkie strony z pewnym, właściwym sobie rytmem. Tętno to przypominające tętno serca, wynosi nie mniej jak 100 ruchów na minutę.

Oko ludzkie nigdy nie znajduje się w stanie bezruchu dłużej, niż przez jedną albo co najwyżej dwie sekundy. Nawet przy najbardziej idealnych warunkach oko znajduje się w spoczynku najwyżej 1 — 2 sekundy, poczem rozpoczyna swój stały, m-mowolny, ruch, krążąc we wszystkich kierunkach.

Zdaniem uczonego, ten mimowolny, ustawiczny ruch naszych oczu jest objawem niewolności, odziedziczonej przez współczesnego człowieka po swych przodkach, którzy żyli w warunkach, wymagających ustawicznej czujności. Nie jest jednak wykluczone, że wraz ze zmianą warunków ruch ten osłabi się, a czasem nawet zupełnie zginie.

MIĘDZYNARODOWY KONGRES TECHNIKI FILMOWEJ.

Z okazji uroczystości, związanych z czterdziestolecie istnienia kinematografii, które obchodzi się w listopadzie r. b., francuskie stowarzyszenie techników filmowych organizuje Międzynarodowy Kongres Techniki Filmowej, na który zaproszono osobistości ze świata naukowego i technicznego. Równocześnie odbędzie się wystawa techniki filmowej. Wszystkie powyższe projekty zapoczątkowane przez p. Charles Delacomme'a, prezesa stowarzyszenia techników na radę radijofonii i przez komitę uczęszających filmowych, zostały przyjęte przez naczelnika Lumière'a.

BOJKOT I KARA.

Po ostatnich starciach ideowych między kilkoma ministrami, a biskupem Münsteru w Westfalii, zamożny gospodarz farmy w Telgte, katolik, zapowiedział swemu zwykłym dostawcy maszyn i narzędzi rolniczych, sympatykowi ruchu narodowo - socjalistycznego, że przestaje być jego odbiorcą, ponieważ podczas przejazdu przez Telgte ministra Alfreda Rosenberga córka dostawcy, należąca do narodowo - socjalistycznego związku niemieckich dziewcząt, ofiarowała ministrowi kwiaty. Gospodarz farmy, zademonstrowany przez dostawcę, został aresztowany i oddany do obozu koncentracyjnego, a ponadto pociągnięty do odpowiedzialności sądowej.

DRABNE OGŁOSZENIA

UZDROWISKA

ZAKOPANE

pensjonat Borek, zarządzający Szczepanich, tylko dla zdrowych, bieżąca woda ciepła, zimna w pokojach, duży ogród, garaż, obok park leśny, plaża, kuchnia pierwszorzędna, nie wietrzyć narowom fjaktrów. 3855

KUPNO i SPRZEDAŻ

SAMOCHÓD

osobowy karéta mało używany do sprzedania. Wiadomość „Kurier Zachodni”. 4090

KĄDZY MOŻE

najkorzystniej sprządać i kupić Szekla tłuczone, butelki, żelazo, metale, szmaty w chrześcijańskim sklepie „Przyszłość” Dąbrowa Górnicza — Żeromskiego 17. 4015

Różne

LECZNICZA PRZYCHODNIA chorób skórnych i wewnętrznych „Pomoc”. Sosnowiec, Sienkiewicza 17a. 3742

Wapno

budowlane z pieców Hoffmannowskich wysokoproporcentowe, polecają Zakłady „Eks” — Będzin, Sielecka — Tel. 5-95. 4102

Nowy mezaljans w rodzinie Hohenzollernów

Pasierbica cesarza Wilhelma poślubiła sekretarza swej matki

W ostatnich dniach odbyły się w Holandji zaślubiny, które wzbudziły kolosalne zainteresowanie wśród ukoronowanych rodzin i w kręgach najwyższej arystokracji.

Były to zaślubiny pasierbicy b. cesarza Wilhelma, księżniczki Karoliny Schönaich — Karolath z sekretarzem matki Jerzym Wunderlich.

Księżniczka Karolina jest piękną dziewczyną, liczącą obecnie lat 21. Jest ona córką drugiej żony b. cesarza Wilhelma, który w 1922 roku poślubił wdowę po księżni Schönaich — Karolath. Córka jej z pierwszego małżeństwa księżniczka Karolina mychorywała się od lat w domu cesarza.

Przed pół rokiem druga żona b. władcy Niemiec, która utrzymuje szeroką korespondencję ze wszystkimi domami panującymi i stoi na czele towarzystwa dobroczynnych zaangażowała sekretarza. Był nim właśnie bohater owego romantycznego zdarzenia. Jerzy Wunderlich, pochodzący z mieszczanńskiej rodziny, młodzieniec 26-letni, władcy Niemiec, która utrzymuje szerokie ułożony, jak i czarujący towarzysko.

Młody człowiek został bardzo przyjaźnie przyjęty przez starego cesarza, i wkrótce tak zrosł się z cichym zamkiem w Doorn, że stał się jakby członkiem rodziny.

Pewnego dnia p. Wunderlich blady i zmieszany poprosił księżną Hermine o kilka minut rozmowy po obiedzie. Żoną b. cesarza zdziwiła ta prośba i za chowanie młodego dzentelmena. Gdy przyszło do rozmowy, okazało się, że sekretarz prosi ni mniej, ni więcej tylko o rękę księżniczki Karoliny.

W domu powstała niesłychana konsternacja, tem większa, że młoda księżniczka oznajmiła, że kocha p. Wunderlicha i zostanie jego żoną. Rodzinne narady trwały przez całe godziny. Cesarz Wilhelm, jako głowa rodu Hohenzollernów, zabronił małżeństwa i zażądał od pasierbicy, by poddała się jego woli.

Księżna Hermine znała jednak upór i energię swej córki, to też po kilku dniach walki zdecydowała się ustąpić. Teraz zaczęło nalegać na Wilhelma, by cofnął swój zakaz. Cesarz ustąpił po długim wahaniu i postawił tylko jeden warunek, że młoda para natychmiast po ślubie opuści zamek w Doorn i wyjedzie do Niemiec, przyczem małżeństwo będzie się starało od tego czasu samo zapewnić sobie egzystencję.

Tak się też stało. Ślub odbył się przed kilku dniami, poczem młody sekretarz opuścił swe stanowisko i wyjechał do Berlina. Jako zięć cesarza, a nowy sekretarz zaangażowany przez księżną Hermine ma wielką robotę z redagowaniem podziękowań na liczne depesze, jakie napłynęły do Doorn w dniu ślubu.

MAŁŻENSTWO ZALEŻNE OD ZAPŁACANIA PODATKÓW

Z Kabulu donoszą, że władze Afganistanu wdały rozporządzenie, w myśl którego związek małżeński można zawrzeć tylko wówczas, jeżeli narzeczeni i ich rodzice wykażą się, że zapłacili wszystkie podatki. Władze były zmuszone chwycić się tego środka, dlatego, że gospodarka państwowa była zagrożona wskutek nieuiszczenia obywateli sum od dłuższego czasu płatnych podatków. Duchownych i urzędników, którzyby odwołali się, nie otrzymawszy zezwolenia na zawieszenie urzędu podatkowego, czeka ciężka kara.

POWRÓT Z POŁOWU ŚLEDZI

Parowiec rybacki wyladowuje złowione śledzie, które natychmiast są solone i pakowane do beczek.

ORYGINALNE PROSZKI
MIGRENO-MERVOXIN
ZM. FABR. **KOGUTEK**
SA ŚRODKIEM KOJĄCYM BÓLE
TAJSTOSOWANIE
BÓLE GŁOWY, ZĘBÓW, MIGRENA, NEURALGIA, GRYPY, PRZEBIEGNIENIA BÓLE STAWOWE, KOSTNE, ARTRETYCZNE I P.
APLIKACJA W OPACHACH PROSZKOWYCH I INNYCH. **KOGUTEK**
W ORYGINALNEJ OPAKOWANIU PO 5 PROSZKÓW
OP. W RZĘDZIE POZYWIAJĄCYCH PROŚNI OZWIENIE.

Choroby płuc!

Stosowany przez pp. Doktorów „BALSAM THIOCOLAN AGE” przy gruźlicy, bronchii, kaszlu ułatwia wydzielanie się płwociny, wzmacnia organizm i samopoczucie chorego, powiększa wagę ciała, „Balsam Thiocolan Age” sprzedają apteki i sklepy apteczne (drogerie). Zadzwoń tylko w oryginalnym opakowaniu apteki A. Gaseckiego w WARSZAWIE Leszno 41.

SOSNOWIEC. Redakcja: Piłsudskiego Nr. 4. Tel. 64. Skrytka poczt. 62. Administracja: Piłsudskiego 4. Tel. 75. Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 11 — 13 i od 6 — 7. Rękopisów redakcja nie zwraca

Oddziały „Kurjera Zachodniego”:

BĘDZIN, Malachowskiego 7. — CZĘŁADZ, J. Dembński, Miłowska 5. — DĄBROWA GÓRNICZA, Kłócka 11. — GRUDZIĄZ, Kłócka p. Łacińskiego. — KIELCE, Sienkiewicza 43. — ŁĄZY, Władysław Jaworski. — OLSZĄ, Rynek, kiosk p. Kordasewskiego. — STRZEMIĘSZYCE, księg. W. Boguskiej. — ZAWIERCIE, 3-go Maja 29. — ZĄBKOWICE, kiosk p. Krupy. — ŻARKI, F. Nuberg. — MYSZKÓW, kiosk St. Jaworskiego.